

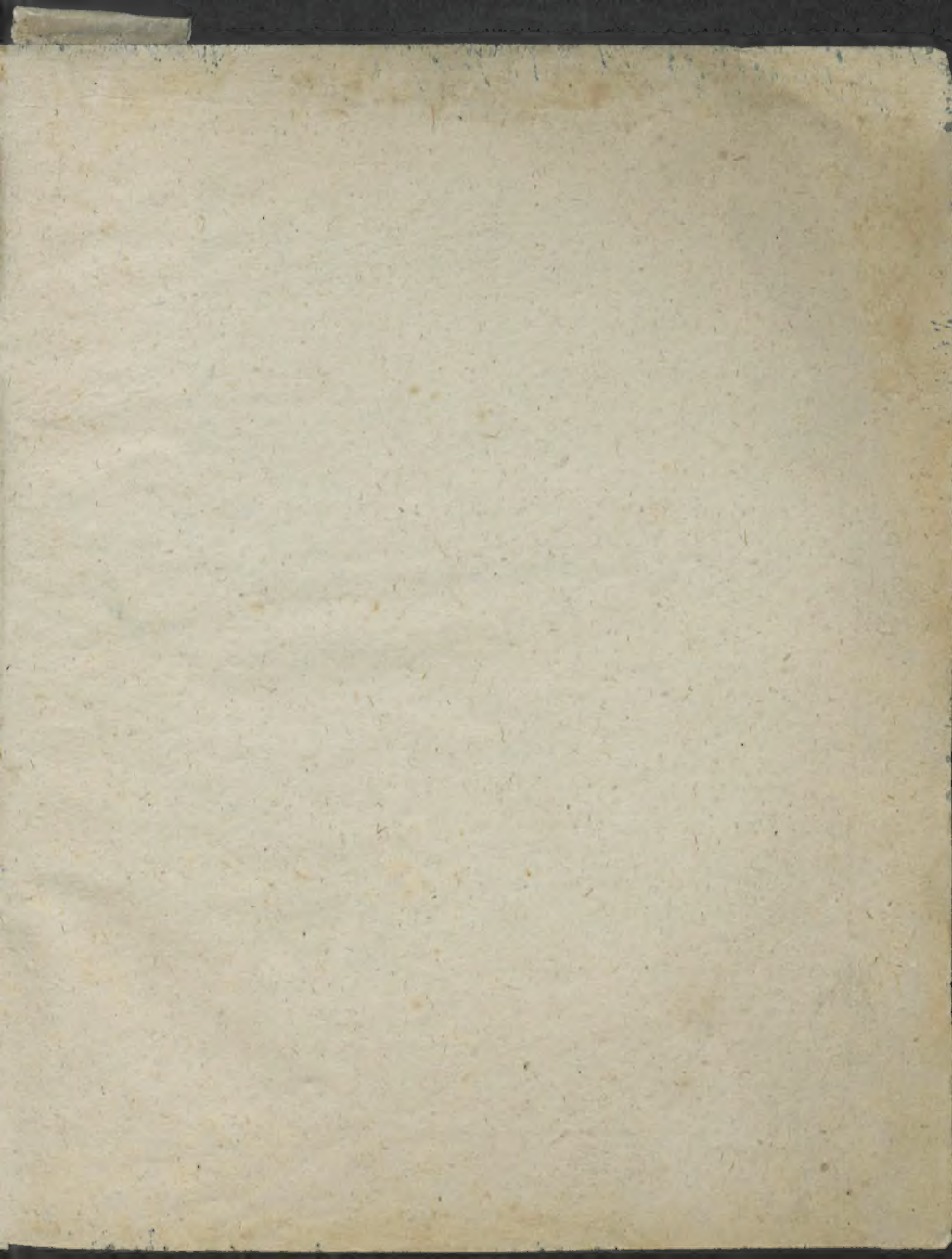
BIBLIOTEKA
Z. N. im. Ossolińskich

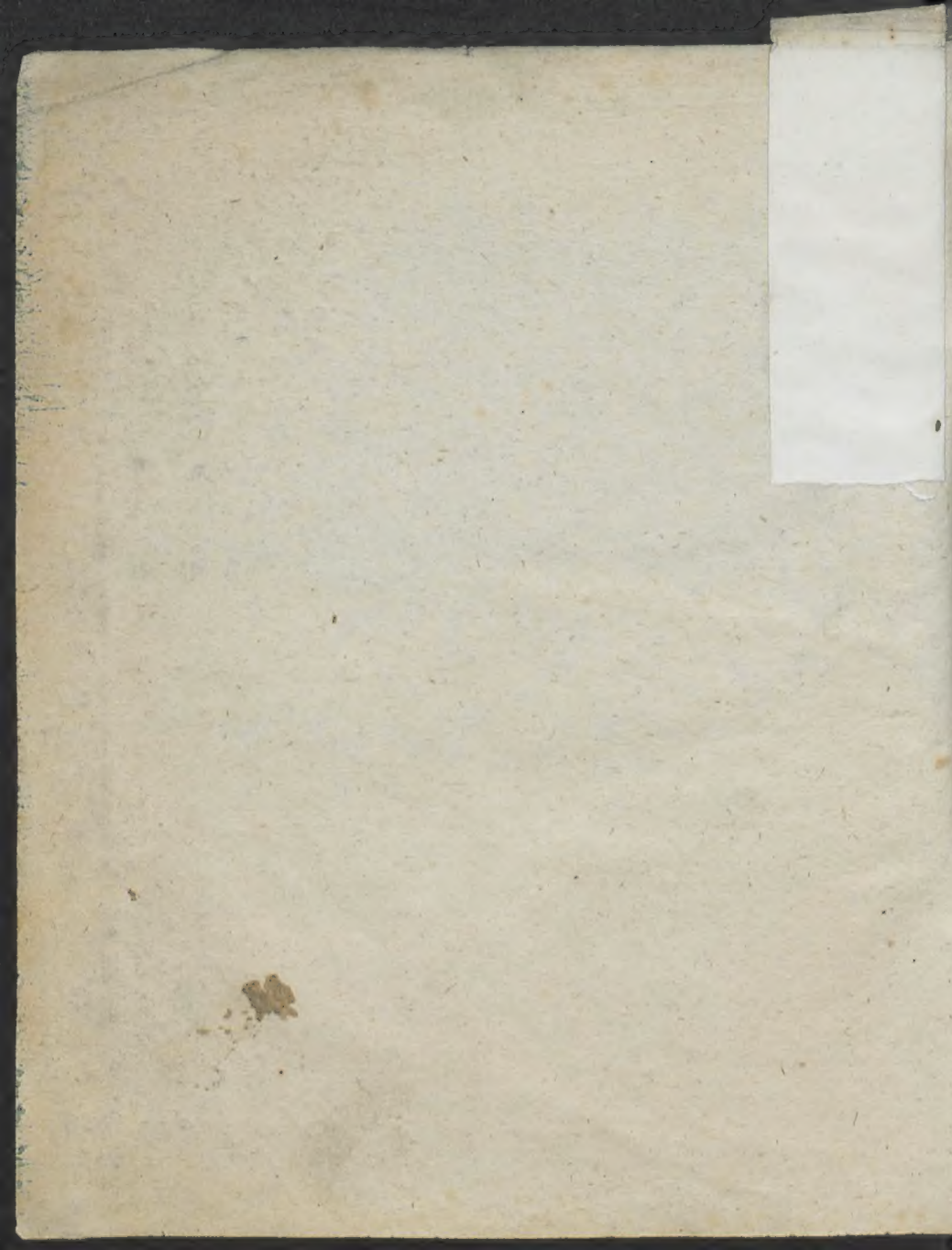
XVII-463

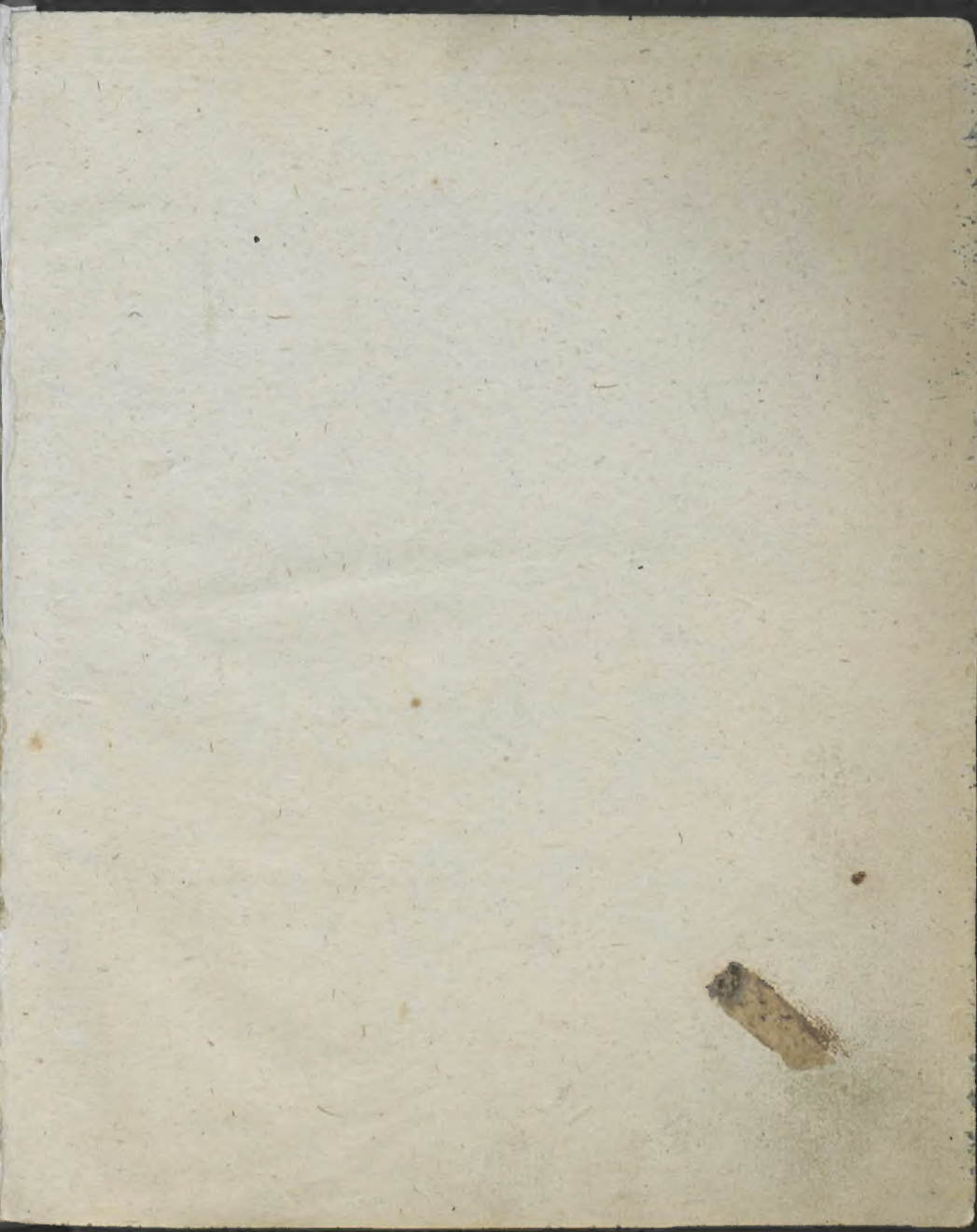
BIBLIOTEKA
Z. N. im. Ossolińskich

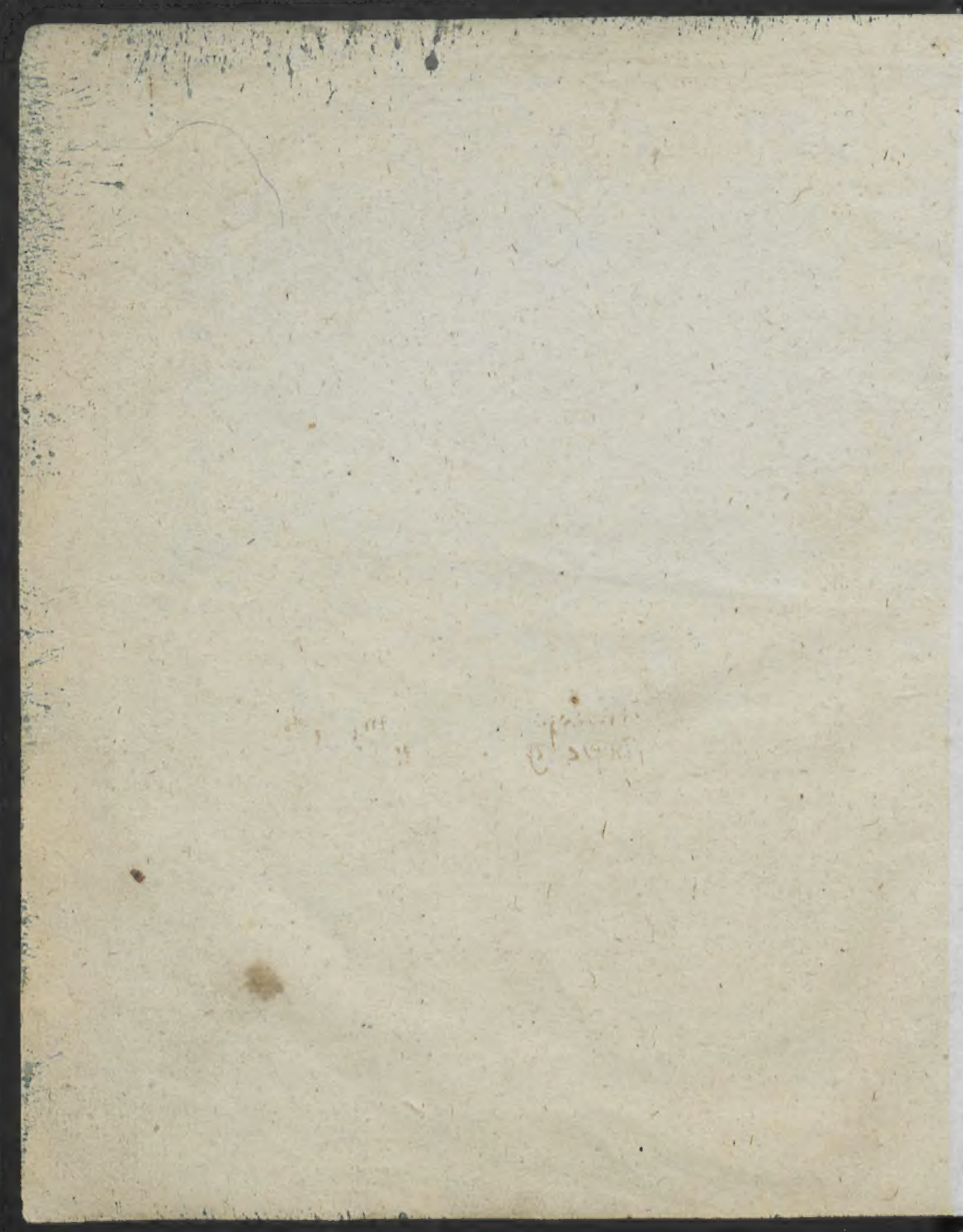
466-II

Henryk Paderewski

Wúst Lē.
lesný.

Zak nám gi

potřebný k nábyti a
dosáženj žiwota wěčného /
fratce z Nowého y Starého Zákona
y Pisem Doktorum Swatých pozna-
menany, sebrany, a wydany Lē-
sa Páně 1601.

Strze

Bartholoměje Paprockého z Glog-
gol a Paprockého Wolfa. 643

*Q*ui à Paradisi gaudijs per cibū ceci-
dimus, ad hæc in quantum possumus
per abstinentiā resurgam⁹, Greg. homil.

**Na Erb Wysoce Vrozených Panuw
Panuw z Eſternberka Vichmilostí.**

Jako sšyroce Swět Nebe okrytwa
Jako řeč Lidská w něm slyššana býwa
Tak Hvězda tato námě wsechněm swjci
Kterěž začátku nemáme paměti,
Králowstwij Čžské zná od ni vžitek
Wolnosti, práw swých / y pořádek wšecel,
Nebylo někda proměny w té měře
Stnost tam kde zvykla místo wždnycky beře.

XXIV-463-II

J Wyšce

✱ Wysoce Vroženym Panum / Pa-
 num / Panu Adamowi na Bechynt a Sedlech / S.
 M. Římského Cysáře / Vheršého a Českeho Krále Radde,
 a Nejvyššímu Sudimu Zemskému Království Českeho :
 Panu Šteffanowi Gřímu z Šternbergka a na Ro-
 stoloprieck / Gehomilosti Římské Cysáře Vheršé
 a Českeho Krále Radde, a Předsedu zřízené
 Komory Česke / Bratrim vlastním z
 Šternbergka, a Panu svým milo-
 stivým, wšeliké přestěhování od
 Pána Doha na čas
 věčné wínsfuge.

Ačkoli wěc gest welika, milo-
 stiwí Pánj, Člowěku sprostnému od
 Wrechnosti Cyrkwe swaté k tomu nepo-
 wolanému, slohem Páně zaneprazdňowati Pero-
 swé / wšak že mne k tomu nutká napomenuti Ře-
 hoře Swatého, kterýž tak mluwí: *qui alieno pro-*
fectui minime proficit, carbo est. qui uerò alijs re-
clam uiam uiuendi monstrat, lampas est, quia sibi
ardet, & alijs lucet; z takowého naučení a Raddy,
 milostiwí Pánj, přistaupila k myslí mé natlonnosti

ta / že gšem směl y Pust tento na geſwo ſondati / ma-
ge také pozor na ſlowa a poručení Swatého Zero-
nyma, znějich takto : *Quoniam latratu canum non
ſolum baculo, deterrenda eſt rabies Luporum / ſterijſ,*
naſ Swatý Kryſoſtom mluwí; *Fidem predicant,*
E infideliter agunt, pacem alijs dant E ſibi non
habent, veritatem laudant et mendacium diligunt.
Alle proti těm ſnadno geſt mluwiti / ſnadno odepřiti
takowému bludu : Neb dii Swatý Řehoř ſuper
Ezechiel : homil. 6. *Quod de ſcripturis ſacris autho-
ritatem non habet, eadem facilitate contemnitur,*
nebo ſcriptura obogiho Zákona, E mouendo reſta
eſt, promittendo alta, E minando terribilis. Kdo
newvažuge naučení Gyřkwe Swaté / tdo Piſma
Zákona obogiho newſſetřuge / reſtat ut ejus predica-
tio contemnatur : Potřeba miſti bázeň Božíj před
Děima, tdo ſtakowými wěcmi na ſwětlo wycházeti
chee / giným naučení dáwat, gſa ſám w Zákoně neo-
zběhli, nepříluſſná a nepřímáležitá wěc geſt.

Swatý Jeronym piſſhe in *Leuiticum* takto mlu-
wíj. *Si quis eruditus in lege Domini, poteſt alios*
erudire, at tamen non debet assignare prudentia ſua

ingenioq,

ingenioꝝ, quod possidet, sed gratias agat primum
 Domino, qui cuncta largitur, deinde Sacerdotibus
 ac ministris Christi, à quibus doctus est; si enim non
 egerit gratias, sed scientiam vendicauerit sibi, in pe-
 nuria maledicetur: s welským strachem a bázni Bo-
 žij w tom sobě počinati potřebi, kdo chce glným něs-
 co k naučení podati / tak připowídaním, jako w pi-
 šině. Protož ná poznáwagie nehodnosti mau w tom,
 poznámiš gšem to nepřive Brchnosti Gýrkwe Swa-
 té obecně / ne mým wtípem, ale Božským zřízením
 sebránj Postu toho od rozmnožitelsu Dwěnce Bo-
 žiho ustanoweného / nečinice se učitelem / ale toliko
 prawdy Gýrkwe swaté a wůle Boží wkazatelem /
 jako Bědlník Eprávcsu a Saffárcu Gýrkwe
 Swaté / když o to nestogim, aniž na to co dbám
 byně pak y Neprátele gegi Nepráтели mými byli,
 wedle swého obyčce starobilého, kterýž býwa mezy
 nimi nář prawi Swatý Jeronym: *Liberè enim*
et juxta fidem veram sine adulatione Christum pra-
dicantes, et gesta prava uite arguentes, gratiam
non habent apud homines. Ná to wřazawšy a po-
 dawšy nepřive k rozsudku Gýrkwe Swaté obecně

Brchnosti, kteráž toliko sama prawdu poznáwa a ni
hassuge / nezdálo mi se za dobré tuto práci zanechat/
ale gi in publico postavit / aby spatřili ti, gesto proti
ustanowenij Církywe Bsta swá nestydlivě etwiragi/
že to čini ne k gegi hanbě, ale k své potupě svěčné.

Žem také kteříž dokonále o tom newědi před Dci se
klade / wedle slow Swatého Augustýna / aby w to
byli ostřeženi: *Neb on dj. Non omnis qui igno-*
rat immunis est à pœna, ille solus ignorans potest
excusari à pœna, qui quod disceret non invenit; il-
lis autem ignosci non poterit, qui habentes à quo di-
scerent, operam non dederunt. Protož yak gsem

powěděl / nepřislusny aby takový Půst temné místo
měl / nechť wedle slow spasitele našeho v Swatého
Mathausse cap: 5. napsaných, to místo zakryté ne
bude / neb gest *supra montem positum* / nechť wssny

čkai o něm wědi / nechť do něho nahliďnau / z wlast
ního písma Swatého, z naučenij Církywe Swate
gedenkaždy gepozná, ak tomu ozdobené gest Tytulě

Brchnosti w Králowstwj tomto, netoliko na tento
čas Panuw wywensšených, ale y od mnoha Set
let z welikých a wžácných skutkuw wywensšených / kte

ějš o to se snažili non ut noscerent multos, sed ne cuiq;
essent ignoti. Což se až posawád při potomench spa
třege. Ale abych to vřázal patrně / zanechaje jiné
předky kterěž do Království tohoto zagechali od ča
su dáwniho / od Gžtyr Set Let toliko začnu abych
slova Kronykami stwrdil.

Za Panowánj Krále Wácslawa w Gzechách /
w Polště za Boleslawu syndliwého / na Slizku za
Ginděicha Bradatého: Pan Jaroslav z Osters-
bergka, wyslán byl od Krále swého s Wogstem
proti nescištěnému počtu Pohanuw, to gest, Pětkrát
Sto Tisíc / nad kterýmžto byli glau Peta a Baty
předloženi. Ti konž Ruské, Polské, Podolské Kra-
jiny přestli, y Slizsko splundrowali, a do Morawy
tolikěž wtrhli, o Lidu Gžeském dowěděli se w Ho-
lomauch / a tu teprwa bitwu s ním swěstí omjnil /
mezy kterěž Hcymau onen sláwný nesmrtně hodný
wskočil na Konj swém, a zabil Rohatnau nepřed-
něššy° Tatařina wůdce gegich, tak že ledwa z Kouě
vpadna scepeněl. Kteraužto smělosti Wogstu Ord-
ce odňal y ge wšcky hrdinstwjm tímto rozechnal.
Za čež wzal obdarowánj hogné od Krále Wacslawa.

totižto Krag gedem w Morawě kdež wystawěl Zá-
mek řečený Esterberk y Klášter ke cti a chvále
Pánu Bohu, řádu a Regule Swatého Augustyna
Geden z potomkůw geho Pan Albrecht: genž Bi-
šupem byl Magdeburským a Litomyšlským.

Léta Páně 1277. Pan Jaroslav Syn wegs-
gmenowaného Pana Jaroslawa w ony časy nepo-
kogně / když Knižat mnoho w Czechách bylo z Kr-
we Libusse a Přemysla, s Panem Burchardem z
Klingeberku obzvláštně *Omagium* Králi Wácsla-
wovi učinili / pořog s Panem Gindrichem z Ro-
žmbergka zachowati připowěděli, y seřofšym Rodě
geho: z čehož se wkazuge starožitnost a weliká wzá-
cmnost Rodu Wassymlosti w Czechách. K tomu ge-
den Magestát mezy Listini Wicimilosti Panu z
Hajmburgka nalezený, wyprawuge welikau naklon-
nost k Matce své Cyrkwi Swaté, a ničimž giným se
Magestát nedopusili kdyžby w čem prowinili gednom
z hola *excommunicatione summi Pontificis*, a Al-
dolffa Magdeburského, Thobiásse Pražského, The-
odoryka Holomauckého Biskupuw.

O giných na tento čas nechey šyroce zmínku či-

niti

niti, kterž Raddami Královskými slauli / krátce
připomenu Pana Zdenka z Esterbergka, genž
byl Raddau Krále Ottakara, a pochován w Pl-
zni / naž Kámen Hrobni to vskazuje / tolikž Pana
Wogtěcha z Esterbergka, genž byl Raddau Wá-
clawa Krále okolo Léta Páně 1300. y Pana Zden-
ka, kterž byl Raddau Jana Krále / kterémužto
Zdenkowi Thobiáš z Benessowa darowal Bene-
šow se wšim přislussenstwjn / načožto Přiteli a
přibuznému swému.

Smienovaný Pan Zdenek, načožto Pán na Ro-
nopissi a Benessowě, s Panem Wogtěchem Syně
Pana Petra z Esterbergka / nařídili pro Klášter
Benessowský plat wěčný, Deset Kop na de. Po-
tomně tolikž Pan Wogtěch we Wši Bránowě k
Kostelu Apostoluw Božích a Swatě Panny Do-
roty darowal Platu wěčného Pět Kop gr.

Ten též Pan Wogtěch z Esterbergka Klášteru
Swatě Grantistka w Praze darowal platu Dwad-
ceti Kop, dne páteho Března, w Létu Božím 1401.

Pan Smil z Esterbergka dal také Šest Kop
platu k Kostelu wšech Swatých a Swatě Panny

Kateřiny w Třebechowicích s Manželskou swau
Pani Almyškau z Kaudince. Nápodobně učinil Pá
Sindřich z Ešternberka a. na Plané Kostelu
w Plánu.

Zdaliž tuto pomínauti náleží w Hrdinských skut-
cích Pána welmi slavného, Pána Kunáta z Eštern-
bergka / kterýž při Jostowí y Prokopowí Marg-
thrabích Morawských, proti Vhrum s nemalým
počtem Služebníkům wygerossy, s jinými mnohý-
mi Pány, Nepřáteli na Hlavu porazyl o čemž wy-
prawuge Hagek: zahynulo tehdáž Vhrum půl
Páta Tisyce, a půl Čtyřvřta Tisyce gich žagato, kte-
říž wšickni do Holomauce přiwedeni.

Hodny také věčné paměti Pan Petr z Eštern-
bergka, Křiste Přeworstwí Strakonického, a Pan
Wacław Stregc geho genž se přel z Lestna, kteříž
Žižku s aho pomocníky porazili a přemohli tak že
sam Žižka ledwa wšel z Kufau gich. O čemž Hagek
w Listu 377. obštrněgi pisse w takowý smysl.

Pan Petr z Ešternbergka a na Konopišti / genž byl
při Zygimundowí Cysaři a Králi Čestém proti to-
mu baučlivému Nepříteli Žižkowi a Táborům, wel

mi se

int se odporne postavil, z kteréhožto strany měl druhý Regiment pod svou správou Pan Wáclaw z Esterbergka na Lesně, v třetím Janek Swidnický Regimentu, v čtvrtém Pan Albrecht z Denina/ ti Táborum velmi byli silní kteráž y rozechnali, a množství gich zbili. Ten Pan Petr z Esterbergka zamordován pod Prahou statečně sobě počínaje proti Nepříteli, když Gysar Zygkmund Prahy z moci destati vylouval.

Pan Alš z Esterbergka věrná Radda Zygkmunda Gysarce, při dobývání Království Gzestě věrně se a statečně při Králi svým choval, a od ně na Svěm obecný z Vher s Panem Putan z Gzastolowie poslán.

O Panu Zdenkovi z Esterbergka a na Kono-
pissi tyž Hagek zmínku čini, kterak v činech Wo-
genských Panem byl wzneseným a slavným. Ten na žádost Knížat Ríissenských, když mezy sebou Válku měli, Regiment Lidu wyswedl, a potomně v Milčina Táboru a Syrotky porazyl. Poslán potom od Krále Ladislawa do Frankregchu pro Manželku/ ale nešťastně, nebo v tom Ladislaw umřel, a on

subtylnými sliby wywedl wšecky Posli z Bher, z
Kafaus a z Gzech wyslané z Frankregchu, a to gestie
od Krále Frantského hogné a bohaté obdarowáné.
O čemž obšyrněgi kronky, při Létu Páně 1457. wy
prawugi.

Tohoto Pana Zdenka Dceru gménem Kunc
gundu pogal byl za Manželku Břeti z Kunstatu gen
byl potomně Králem Gžeským: od ni posli Syno
wé od kterých počátek magi Knížata Kunstberstá,
a Dcery tolíkěz tři, Kateřina, Zdena, a Barbora:
První dána w Etaw Manželsky Mathiášowí
Králi Bherškému / Druhá Wogtěchowi Knížeti
Saskému / a třetí Windřichowi z Lippého Nemyň
šymu a dědičnému Maršálku Králofstwí Gžeske.
Tento gmenowaný Pán, mage takowé spříznění s
Králem Břetím / cožkoli widěl býti škodliwého wla
sti to aby odvržené bylo o to se snažně staral sewšym
Kodem swým, nakožto veri patres Patrie, wedle
wyprawowánj Kronyk.

Pan Zdeněk z Esterbergka w Létu Páně 1490.
založil Klášter w Bechyni o čemž wyprawugi ob
šyrněgi paměti Kláštera gmenowaného.

O Panu

ssowským / natož nápodobně Pan Zdeněk Pan Za-
rosław, a Pan Gieř z Esterbergka byli učinili:
Ten Benešow wynesla z Rodu Wassymlivosti Bro-
zená Páni Páni Eliška z Esterbergka Dcera Pa-
na Jana Blasťnaho Streyce W. M. do Rodu
Panuw z Kunowic a na Bherstém Brodě.

Wěčné také paměti hoden Pan Ladislaw na Ze-
léne Hoře, kteréhožto potomka widíme místa slaw-
ných Předkůw svých w Kaddě Gysaršské zastupo-
wati na Saudu Komorním.

Aniž jiné hoden sláwy Pan Zdeněk z Esterberg-
ka na Blatný a na Lnářech Reymleýššy Pan Otec
Wassymlivosti, kterýž sám chranie Blasť swau mi-
slau setwššy možností y Ciny po sobě zanechal tako-
wé, totiž Wassymlivosti, kterýž náč pilně a wěrně Krá-
lowstwí tomuto slaužití ráčíte, wšsem benignitatem
y humanitatem wkazugice to netoliko Dči Králow-
ské ale y wšsech obywateluw Země wznáwagi/ wtěšeni
Eidem a přístup snadný w odbywání a prospěšný
činíce. Za čez náč poděkowání, náč za Wassymlivosti
Pánu Bohu prozby se činí, o tom gedemkaždy wj
a konečně nahraditi Pán Bůh to wšse Wassymlivo-

stem y Potomkum Bassymilosti ráci. Nebo nena-
darino napsal Cassiodorus in Epist: *beatus est de cu-
jus culmine amicis datur letitia*: W takowé spúso-
by Potomkú siwe wprawoswati rácite, wědauce že
*omnibus est odio crudelitas, & amori pietas & cle-
mentia*. Příté tehdy tak weliké amožné hůře a wšsé
k přístupu snadně položil gsem tuto prácy mau, aby
k ni Eide byli naklonněgšy / čtauce napřed o Přednych
Bassymilosti a wvažugice wzáctnost a mandrost gich
že se žádne giné Sinagogi gednom Trýřwe Swatě
nepřidrželi, a pro ni y Starci y Hrdlo položiti hoto-
wi byli: w čemž že ge Bassymilost náledowati rá-
cite / ná směle při Bassymilosti Pero své stawim /
wěda co Jeronym Swatý mluwí: *Magnum
crimen est, Dei tacere sermones, ob triplicem causam,
vel propter timorem, vel propter pigritiam, vel pro-
pter adulationem*. Neb tentěž dále dii: *Libere
juxta fidem veram sine adulatione Christum predi-
cantes, & gesta prave vite arguentes, gratiam non
habent apud homines*. A protež že gsem zwřel z
mladosti o prawdu Pero své tržiti y w starosti mně
při tom zůstáwati sussy, wědle *Plinius: quatenus*

nobis denegatur diu vivere, relinquamus aliquando
quo nos vixisse testemur. Podávami tehdy B. M.
sepsání Postu tohoto, vinně Basmilosti vládu
hého Panování, y toho, abyšce geg svědle obnčege
Předku svých w dobrém zdrašvi vykenati, y w slá
vě a vzáctnosti na mnohé časy s potomky svými
setrwati ráčili. Gož Basmilosti rač dáti ten genž
gest Králem nad Králi, Pánem nad Pány, Bůh od
věčnosti A M E N. Datum Praze 14. Februarij
Anno 1601.

Wassych milosti

Powolný Služebnj

Bartholoměj Paprocký z Glo
gol a z Paprocké Woli.

R Čtená

K Lčenari lastawemu.

ZJe se mnohé wícej Latinským Jazykem kladau
w Postu tomto slusné přičiny mne k tomu pří-
wozugi, mezy njmž iato chystássi abych to
ne své byti wynysslent ani Kneži prostých vka-
zal, ale nejprwe Boha sameho Stworitele Nebe
y země, a potom potwřenj toho / od Syna ge-
milého a Cyrliwe Swatě obecně, k čemuž Duch
swatý / yažžto od oban pocházegicj, Spráwce
gegi, šerz své w ni posazené potahuge wssedky wěr-
né wyznawače ginená Božího, přegic jim toho /
aby wezmance na se Terč wáry swatě přemocy
mohli wssedky ohniwé a škodliwé střeli Nepřite-
le nasseho, yažž Swatý Pawel k Efseským o-
tom mluwí: wssak nic méně, to wsse takowým
spusobem napsáno gest, že ten kterýž Latinského
Jazyku nerozumí / může předce čisti smyslem do-
brým, opustiwsse to, cožkoli Latinským Jazykem
wysloweno gest. Vale.

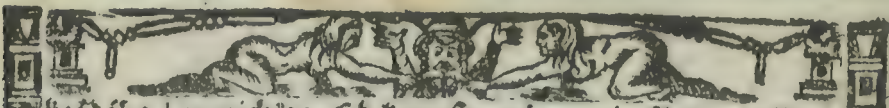
Duſt Těleſný

Naſ nám geſt potřebný k nabytí a doſažení k
wota wěčného.

*Deſiderium eſca genuit inobedientiam ; et gu-
ſtus ſuarvis expulit primum hominem de
paradiſo.*

Neslauchegme Křeſtiane laſtawí , co
nám piſma a paměti Swatých předkládagi /
že zbytečná chciwoſt poſtrmu ſplodila nepo-
ſluſſenſtwí / a koſtowaní On tce překného ,
wyhnalo prwního Cílowěka z Ráje. A protož mluví
Swatý Řehoř in moralibus: Že my noſíme Prowarz na
ſe / noſíme a hogně wychowáwame Třeptícele naſſeho /
Tělo naſſe w hříchů narozené, w hříchů wychowané ,
welmi ſkažené hned z počátku / ale mnohém wíce zlým o-
byčegem zepſované / a preto tak proti Duchu boguge ,
proti němu repce / žádneho nandení, kteréžby genu tu po-
ſtítku býlo , přigiti nechce / y tak we wſſem protivné geſt /
že ani Rozumu nepoſlaucha , ani žádnau bázni k tomu
ſe přinutkati nedá. Což pro Boha žiwého čínſti máme
ſ takowým Třeptíelem? Držme ho na Dždě / nedežme
mu wůle / aby aſpoň w ty žni ſwaté poſluſſen býl Duchu,
kteréžto gſau yako decimae neb deſátky Řetu gedneho

Každěho

každého / w nichžto Chrást swatá magic své potěšens,
prospěwuge w Pšnělách, chwalu vzdáwagieych, takto:
Dies absoluti praterunt, dies venerabiles redeunt, tempus
advenit sobrium, quaramus puro corde Dominum: Dno
wé swéwolnj pomínuli / dnové chwalitebnj se nawrátili /
nastal nám čas svězliwý / hledegmež Pána Srdey čistým.

W ten smysl rovně Joel Prorok w Rozdylu druhém
wola na oný Židy, kance: Convertimini ad me in toto
corde vestro, in iunio & planctu & fletu. Obráťte se ke
mně ze wsseho Srdece wasseho, w Pestu, naríkánj a w
pláči.

Na mýchch místech w Starém. Zákoně, wolali o to
k Pánu Prorocey / a Lid nabádali, aby čas takowý sobě
vložil, w němžby Pánu něyakaú pokoru protázali / k čer
nuž řek nepowolowali / přa se gich Prorok Zacharyáš
gménem. Pustým cap: 7. kance: Nunquid jejunium
jejunastis mihi: Zdalíž gste zachowali Pustmug: Gessťe
sobě Židé to měli za hěťch wssednj / neposlauchali ani to.
Pročež mluwil potomně k njm y Ezdráš, a připomenul
míst, ká: cap: 8. Prædicavi tibi jejunium juxta flumen
Ahawa, ut affligeremur coram Domino Deo nostro, & pe
teremus ab eo viam rectam nobis & filijs nostris, univer
sacj Substantiæ nostræ. Oznamowal gsem wám a před
kladal Pust v Ržety Ahawa / abychom se sužowali před
Pánem Bohem nassým / a žádali od něho cesty dobré,
nám y Synum nassým, y wssemu Statku nassemu.

Pamatowal na to onen Swatý Král Dawid, že totížto
Pán takowě sauženj welice sobě oblibuge: Pročež y on

toho nenechal, yaťž sám o jóbě mluví w Zialmu 34.
humiliabam in jejunio animam meam. Sijšil gšem Poště
Duffy mau / a wšak čeho se nedestávalo? Upadl před
Pánem w těžký hřích / neposlanchal Pán křiku geho, a to
ponečně proto, yaťž Eccles: mluví cap: 34. qui bapti-
satur à mortuo, & iterum tangit mortuum, quid prodest
lavatio ejus? Sic homo qui jejuna in peccatis suis, & ite-
rum eadem faciens, quid proficit humiliando se? oratione
ejus quis exaudit? Kdo se vmýje gednau dotegtagie se
vmrlého, a po druhé téhož se dotegta / co mu spomuje
ono vmeywánj?

Potřeba Srdce čisté Pánu ukázat / nebo mluví strž Je-
remiáše: Cum jejuna verint, non audiam preces eorum.
Když se postiti budau / nevšlyšym hlasu Modlitby gegich /
proto y Dawid nebyl hned od Pána vyslyšan, pozustá-
wala w mysli geho nějaká překážka, až vyhnal z sebe a
wyslyšyl Poštěm wšelikau zlost a nepravost Pána nepřiz-
nau prostředkem tím, kterýmž Pán Těle y Zemi w Ná-
rodu Lidském míti chce, o kterémžto Postu svým mluví
Dawid w Zialmu 108. Genua mea infirmata sunt à Jeju-
nio, & Caro mea immutata est propter oleum. Kolena
má zmnožená gsau od Postu, a Tělo mé změněné gest pro
Oleg. Tu nechť porozumíwá gedentáždy / že w Postu
musy býti rozdíl w Počtu / a ne tak, yať Pseudo Apo-
stoli míti chęgi. Ale k tomu Postu potřebí gest připra-
witi se gináce / daremný bude, dokawád se neponjžime w
Srdcech našlych Pánu / přigde to na nás, co se stalo Židum
oným, o nichž Esay: cap: 58. zmjítu činj; quare jejuna

vinus & non aspexisti? humiliavimus animas nostras & nescisti. Proč gšine se postili a nepatríl gšy na to? snížili gšine Dusse násse, a newědel gšy o tom. Poslechnj yaťá gím na to odpowěd dána.

Ecce in die Iejunij vestri invenitur Voluntas vestra, & omnes debitores vestros reperistis; Ecce ad lites & contentiones jejunatis, & percutitis pugno impiè, nolite jejuna re sicut usq; ad hanc diem, ut audiat in excelsis clamor vester; Nunquid tale est jejunium quod elegi? per diem affligere animam suam? Nunquid contorquere quasi circulum caput suum, & saccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocamus Iejunium & diem acceptabilem Domino? Hle w den Postu wasseho/nacházý se při wás wšse líká zlá wúle, wšseťy dlužný wáše w ten čas wstáte / hle postíte se k swáru a wáde/ y zlobiwě se pšsmi tepete: Ne postíte se yať gšte se postili až posawád / aby byl slissán na wysostí křik wás; Zdalíž takowý gest Pust / který gšem sobě obljbil a wybral / přes den trápití Dussy swau, obwinauti yaťo w Kolo Pytlem Zlawu swau, a Popel spati / zdalíž to gmenowati budeme Postem, a dnem přigenným Pánu Bohu:

Tu se tehdy na tom zastawngi nowi Apóstole / že Pust nemá býti gednom srdečný / Břichu křiwdy člnjti nechťegi, a toliko k těm slowum směřugi; kteréz Izayas ibidem mluwí: Nonne hoc est magis jejunium quod elegi? dissolue colligationes impietatis, solve fasciculos deprimentes, dimitte eos qui confracti sunt liberos, & omne onus dirumpe, frange esurienti panem tuum, & egenos vagosq;

Induc in domum tuam, cum videris nudum operi eum, & carnem tuam ne despexeris. Zdaliz ten neni w tysty Pust / ktery gsem ya wybral? Rozpusk ochromazdeni zlosti swych / rozwarz utrapene a suzene / Snopky / to gest, lid szkizowany / wypust swobodne zagateho, a sloz z nich wsseli ke Bremenio / ulom lacnemu chleba swého / pust do Domu twého chude a pobehlee / Edyz spattiš nabého, priedeg ho, a nepohrdeg Teleni twými: Vciň aspeni nico z toho / nebo to zachoweg co mluwij Prorok / nebo cel porauci Cyrlew Swatá.

Kdo se Posti / Telo své ponizenim sedcým słuze, musy také zemdený býti na Těle, a myš Grde. Ku Pán natlommegšy. Těso oná Wdowa Swatá Judyt dobie o tom smegšlela, Edyz Jidy w čas chlezeni k Pokani napominala slowy takowými: Scitote quoniam exaudiet Dominus preces vestras, si manentes permanseritis in jejunijs & orationibus in conspectu Domini. Wězte že wšlyšy Pán prozby wšse / gestliže serwate w Postu a w Modliebách před obličegem Páně.

Ljbiło se to Spasyteli nassemu, Edyz kdo zachowawal Pust náležite / yakž to wyprawunge Swatý Lukáš cap:6. Beati qui nunc esuritis, quia saturabimni: Blahoslaweni kteryž nyň lačnjce / neš budete nasyceni.

Apostol Páně Swatý Pawel mluwij: pišyc k Koryntským: In omnibus exhibeamus; nosmetipsos sicut Dei ministros in Vigilijs, in jejunijs: We wsseni se chowogme, yakž náleži na služebnišy Božské w bděni a w Postu. Tu pozoruj / že na wždy do hrdla liti porauci / aniž wždy do

Bitcha epati, což se toli ljbí.

A tomu směřuji slova Páně / kterák napsal Swatý Mathaus cap: 6. Cum jejunatis, nolite fieri sicut Hypocritae tristes; exterminant enim facies suas, ut videantur ab hominibus jejunantes. Když se postíte, nebuďte jako hy pokrytové smutnj, kterýž vřazugi proměnu Twáinesti své, aby Lidé wěděli a znali že se posti: a proto dáwa naučenj ibidem.

Tu autem cum jejunas unge caput tuum & faciem tuā lava ne videaris hominibus jejunans. Sed Patri tuo qui est in abscondito, & Pater tuus qui est in abscondito reddet tibi. Ty pak když se postiš, namiaz zláwu twau, y Twáí vmeg aby se lidem w tom znáti nedal, že se postiš / toliko Otce twého, genž gest w tegnešti, a Otec twug, kterýž o tom wěděti bude, w tegnoseti nahradi tobě. Z toho rozuměj že Spasitel twug poraučí se postiti, a to gest Pokánj ne-widomé / gínj skutkové, o nichž sarchu mluweno, gšau Pokánj widomé: Nebo dáwassi Almužnu / byt y nez-skrýtegi, předeš owa oco wědi na Zemi / když zagatě pro-postiš, když nahého předešes, do Domu Pautmška přigmeš, to gšau opera bona nebeližo skutkové chwali-tebnj a de bři / neni žádný Puš / gestliže nedychtiš po marnosti, y to gšau věci neskrýte, ale když se postiš tegně to a skrýte věcni máješ, tak že toliko sám Otec Nebištý na wysesti o tom wěděti bude.

Wěz pak že ten kterýž tebe od Postu odwozuje žádný gíný neni gednem Štatan Nepřitel twug, a neš někdo od něho wyslaný: Nebo wí yatký ty se prawdivě postiti

chceł, żeby k tobę wice żadného práwa, žádného přístupu
míti nemohl / amž k které marněsti přivesti, proto to v
kazuge, že Pust gednom gest wynysslenj Kněžské, a že
neni od Boha nařízený neb přikázáný; a ty Cjertu ne
wěř/nýbrž přidrž se písem Swatých a poslauchej Matky
Cyrkwe swaté / kteréž Diabelstwj tažowému přístup k tobě
zbraňuje, o kterémž napsáno v Swatého Mathausse cap:
9. Hoc genus Demoniorum in nullo potest exire, nisi
in oratione & jejunio. Toto Potolenj Diabelstwj žádnau
gínau wěcy zahrnáno býti nemuže gednom Modlitbou a
Postem.

Tohoť se Diábel obáwa / má své swůdce, kteréž sobě
tagně Zbory wyhledáwagi, Cyrkwe Swaté se státi, Pismo
swátosługi / hani nařízenj Ducha Swatého w Cyrkwi ne
gínáče gednom jako onen Ssatanáš w Rági hanel před
ženau nařízenj Božské, a tak gi podwedl / že nepřestáwa
la na onom dostatku wsseliyákých Owotcuw, a obrátila
se y k tomu kteréž samé sobě zanechal Pán / ne k gínému w
stítku, gednom aby šrz ně in obedientia Cizowěka zachow
wal: což kdyby byl Adam zdřel, nebylby nad námi
hřích panowal. O tom Diábel wěda, chytře se o to po
kusyl, aby Cizowěka w neposlussenstwj přivedl / jakož y
stoho dowedl, A proto aby dělegi nad námi wůle své
neprowozowal, dáwa nám znát Pán šrz Pismo swaté /
abychom poslussenstwj pilně zachowáwagi, o čemž čteme
1. Regum cap: 15. Nunquid. vult Dominus holocausta
& victimas, & non potius ut obediatur nomini Domini?
Zdalíž Pán wice potřebuge offerowánj / nežli abyšste po-

slusijn byli gnieu pane?

Vrežuge to w paměť Swatý Pavel, cap: 5. ad Romanos; per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: Strz nepeslussen / geducho Cizowěta, mnozy hřissnýmí věměj glau / wšicki musime trpět pro předka nasseho Adama / w čimž neclmstawa swěho Sfatanáš / wjice a wjice nam bratru přimozuge / wklazuge w Církwí Rnče zlého / poslauchati ho edrazuge / wšak ty newěť genu / nehleď na skutky Rnčské / nýbrž poslaucheg naučenj geho: Nebo y w Starém Zákoně poručenj gest takowé, o němž čti sobě Deut: caput 17. Et facies quodcunq; dixerint tibi, qui præsunt loco quem elegerit Dominus, & docuerint te juxta legem ejus, sequerisq; sententiam eorum. A činji budeš cožkoli poruči tobě ti, kterjž sudau na mjsťe, kterěž sobě wywoli pán / a naučenj tobě dawati sudau wedle přikázanj geho, a budeš nasledowati zdánj gegich. Spasťete nasseho slowa máme w Swatěho Mathausse cap: 23. kdez takto mluwiti ráci. Super Cathedram Moysis sederunt Scribae & Pharisei, omnia ergo quaecunq; dixerint vobis servate & facite, secundum uero opera illorum nolite facere. Na Katedie Mogijsšowé sedeli w pisně zbehli Zákonjcy a Saryzeowé / wšedno tehdy cožkoli wám powědi zachoweyte w paměti, a činte / podle pak skutkw gegich nechtigte činiti.

A protož wězte yaka gest poslawpnost w Katedie Mogijsšowé / sedel na ni Aaron, po Aaronowi Synowé ge^o porádkenj, až do přjssci Krysta pána / po wslawpenj Kry

sta Pána na Niebe, sedel Petr / po Petrowi Linus, po
Linusowi Kletus, po Kletowi Clemens, a tak dále až do
nyněšsýho Biskupa Římského. Kdožkoli byl na místě
Mogůžsowém / poslauchat ho powinnj býti wssychni
wedle Zákona Starého / kdožkoli gest na místě Krysta
Pána y toho my wewsslem poslauchati gsine powinnj, což
koli nám porauči / na to pamatowati y to čínsti / zwla-
ště chcemeli Blahoslawenstwí wěčné od Pána Boha ob-
držeti / tak jak Potomkové Abrahama připowěd meli
o kteréz in Genesi cap: 26. Kdež Pán takto mluwí k
Isakowi. Et benedicentur in semine tuo omnes gentes
terrae, eo quod obedierit Abraham voci meae, & custodi-
erit praecepta & mandata mea, & ceremonias legesq; serua-
verit. A Blahoslawení budau w Potolení twém wssichni
Urodowé Zemští, proto / že wposlehl Abraham hlasu
mého, a ošlhal Přikázání a peručení mé, a ceremonie y
Zákon zachowal: Chce to nuti Pán aby ceremonie se
zachowávali, kteréz Cyrkew Swatá od Ducha Swatého
nařízené má. Ne tak tehdy od nás žada Postu, jako
poslussenstwí a zdrželiwosti / kterážto ctnost weliká gest
a znamenitá, wedle slow Swatého Jeronyma, kterýž
mluwí: Mater sanitatis abstinencia, Mater aegritudinis vo-
luptas, Matka dobrého zdrawí gest střídmost / Matka
nemocy a bolesti swáwolna rozkoš. Ale že to dokláda /
píssyc ad Rusticum Monachum, modicus ac temperatus ci-
bus carni & animae utilis est. Z té přičiny / že pokrm
strowný a mírný Telu y Dussy prospěšný gest / wgima-
nám některé Krmitky zbytečné za některý krátký čas,

abychom

abychom spůsobnějšy byli ad resistendum, Mundo, Car-
ni & Diabolo, k dání odporu Swětu, Tělu, a Sfatanu
Nepříteli našemu / a to také pro příčinu tu, kterauž S.
Augustyn mluví o Postu takto wypravuje: Ieiunium
purgat mentem, subleuat sensum, Carnem Spiritui subijcit,
cor facit contritum & humiliatum, concupiscentiæ nebulas
spargit, libidinum ardores extinguit, Castitatis verò lumen
accendit. Pust čisti Rozum / wyzdvihuge smysl / Tělo
Duchu podmaňuje / Srdce činy skraščené a pokorné / nes-
porádne žádosti mlhy rozhání / nevěstivého požádání
Blahé a zapálení vdusfuge, a čistoty yasnost osvěcuje.

Podávám to nyní k uvážení a rozsudku tvému, můj
Bratře, proč se zposlussenství Matky své Církvě swaté
vynímáš a gegim poslusseným Synem býti nechceš.

Gestě k tomu libějšy vůnj podává Swatý Jeronym,
takto mluví: Ieiunium non solùm perfecta virtus est,
sed etiam ceterarum virtutum fundamentum, & sanctifica-
tio, & pudicitia atq; prudentia, sine qua nemo videbit De-
um. Pust netoliko dokonalá ctnost gest / ale y giných
všech ctnosti Grunt a základ, y posvěcení, y stýdlivost,
y maudrost / kromě, kteréž žádný nevzří Boha. Nebo
dále mluví ten též Swatý Jeronym: Quod ardentes
Diaboli sagittæ, jejuniorum & vigiliarum frigore, restin-
guendæ sunt. Že postem horaucy štěli Sfatana obvla-
žené a vdusšené být mají.

Nevmoři Matka Syny své, aniž ge obtíži nesnesitelný-
nými věcmi / nepřikazuje Pust zachovávatí takový,
genžby škoditi měl zdraví lidskému / o čemž wypravuje

Swatý Jeronym, pišše na List Pawla Swatého i. Tit :
cap: 5. takto : Noli bibere aquam, sed modico Vino ute-
re &c. Prudenter enim Deus vult sibi servire, non ut ni-
micitate debiles fiant, & post medicorum suffragia requi-
rant : temperandum enim est ut si fieri potest, captum ob-
sequium gradatim provehatur, potius quam inconsideran-
tia minuat. **Nechtég píti Wody / Wýna stědmě vzi-
weg zě.** Nebo matudře chce Pán Bůh, aby mu slauže-
no bylo, ne aby zbytečnosti welikau zemlens, petomně v
Doktorůw pomocy a Lít hledali / pezorowati na to po-
třebi, gestliže byt může / aby ta začata služba pořádně po-
znenáhlů rošla, raděgi nešliby z nešternosti mdlela a v
menšsená. býwala. Protož Řehoř Swatý mluwí in
suo Pastoralí. Ieiunium sanctificare est adjunctis bonis a-
lijs, dignam Deo carnis abstinenciam ostendere. **To Ma-
tky twé Šaffát, a Spráwce Pánu Bohu milý Swatý
Řehoř mluwí :** Poswětiti Pust, gest dost činíti poru-
čenj Cýrkwe Swaté / to gest, poswěcenj Postu, přiložiwše
gine skutky chwalitebné, wklázi Pánu Bohu hodnau, a
gemu přínáležitau stědměst : **A yak to učiníti máš ?**
Mírně se posylňug / o marnostech žádných nepřeměššleg /
zbytečnými wčemi se nezaneprazďňug, čin milosřdně skut-
ky, wedle možnosti twé / stědměst Pánu Bohu milau a
hodnau wklazug / řdž co pro tebe připraweného nedogíš,
chudému deg, azwolášče tož zto býti můžeš, a čin wedle
naučenj Swatého Řehoře gestto mluwí : Non Deo
sed sibi ieiunat, qui quæ ventri adtempus subtrahit, non
inopibus tribuit, sed Ventri postmodum offerenda custo-

dit.

dit. Ne pánu Bohu ale sobě se posti / kterýž toho čí-
nedogi chudému nepodá / ale to pro Břicho své zach-
wawa. Nechť setobě nezdá drahý ten Rus, chcešli se
Pánu Bohu zalibiti: Nebo dále mluví předpovědiny
Doktor Řehoř.

Illud jejunium Deus approbat, ut quod sibi subtrahis,
alteri largiaris, ut unde Caro tua affligitur, inde egentis pro-
ximi Caro reparetur. Takový Pust Pán Bůh schwalu-
ge / když to co sobě vtrhneš, chudému poskytněš, aby od-
tud, čím se Tělo své trápi, tím chudeho bližního svého
Tělo bylo posylněno. A wssak gestě na tom desí neni-
petěba se wsselitých hříchůw co nezpůlněgi wstříhat /
neš dŕ Kryseřom Swatý: Qui peccat & jejunat, non
ad gloriam Dei jejunat, nec se humiliat, sed suae substantiae
parcit: Kdo se posti, a hřěsy / ten neposti se k etí a chwa-
le Boží / anise tím ponížuge / ale toliko proto to činí,
aby genu mnoho z Špišerny nebylo / a to gest hřěsti
šaupesti a lakonistwjm, o kterémž piše Apóstol Páně ad
Ephes: cap: 5. Avaritia nec nominetur in vobis &c.

Mluví Leo Papa, piše o Postu: Non in sola absti-
nencia stat nostri summa jejunijs: haud fructuosē corpori-
esca subtrahitur, nisi mens ab iniquitate revocetur, & ab
obtrectationibus lingua cohibeatur. Ne na samé zdrže-
liwosti od Pokrmůw postu nasseho summa zaleží: ne
s prospěchem Tělu Pokrmůw ugináme, gestliže Mysl
nassy od neprawosti neodwede, a Jazyky nasse od po-
mlauwání neodtrhne.

Bonum est jejunium in oratione & elemosyna. Rozwaž

to při sobě gedentakdy / zdalij w čem Pust gest Młodliwy /
gestliže njm trochu Bricho moriš, a nitco také dás fecti
Božské vbohým Bratrum twým, a na Młodliebách setr-
wáš? Pro sebe to wsse, k wčnému twému vžitku v-
činš. Nebo prawi Casarius. Tale est Iejunium sine o-
ratione & Elemosyna, qualis sine oleo Lucerna. Takowý
gest pust bez Młodlitby a Almužny / yaká gest Lucerna
bez Olege.

Petrus Ravennus w gednom swém Kázani takto mlu-
wí: Iejunium quamvis auferat vitiorum morbos, carnis
amputet passiones, criminum causas propellat, tamen sine
unguento misericordiae, sine rivo pietatis, sine Elemosyna
sumptu, perfectam salutem mentibus non reponit, jejuniū
sanat, vulnera peccatorum sed cicatrices vulnorum sine mi-
sericordia non emendat. Pust sprawedliwě zachowawa-
ny, ačžoli wsseliké Wiedy skutkuw bezbožných odnjma,
wsseliké verpenj Telesné edčina, zahánj neprawosti přis-
činy / wssat bez Mlasi prawého milosřdenstwí, bez pra-
wěne Naboženstwí, bez nákladu na Almužny, dokonale
spasenj myslí nassý nepřinássý: Neb Pust vzdrawuge-
rány hříchuw / ale pruhu rány bez milosřdenstwí oprawi-
ti nemuže. Sciamus itaqz, yakž mluwí Petrus Ravennus,
Iejunium esse Dei arcem, Christi castrum, murum Spiritus
Sancti, vexillum fidei, castitatis signum, sanitatis trophæū.
Wizme tehdy, že Pust gest Zámek Boží, Krýsta Pána
žrad, Sed Duha Swátého, Křestianské wřry Korau-
bew, znanienj čistoty, wítěžstwí nad Swátostí.

Naučme se totiž jak se postiti magi y gini Audowé,

a netolito samé Břicho : Pěslyššine Swatého Bernarda
w Rázanj swém 38. mluxicýho takto : Si sola Gula pec-
cavit, sola jejunet & sufficit, si verò peccaverunt et membra
cætera, cur non jejunet oculus á curiosis aspectibus &
omni petulantia, ut benè humiliatus coerceatur in pœniten-
tia, qui malè vagabatur in culpa, jejunet Auris nequiter
pruriens á fabulis & rumoribus, & quæcunq; otiosa sunt
& ad salutem minimè pertinentia : jejunet lingua in detra-
ctione & murmuratione ab inutilibus & varijs atq; scurri-
libus verbis, interdum quoq; ob gravitatem silentij, ab ipsis
quæ videri poterunt necessaria : jejunent manus ab otiosis
lignis & ab operibus omnibus quæcunq; non sunt imperata;
sed & multò magis jejunet anima ipsa á vitijs, & á propria
voluntate sua. Etenim sine jejunio hoc, cætera á Domino
reprobantur, sicut scriptum est : quia in diebus jejuniorum
vestrorum, voluntates vestræ inveniuntur.

Gestije samé obzeršati zhrěšylo, samé toliťez necht se
possti, a došti gest : pakli zhrěšyli y ginj Audowé / proč
se y oní posstí nemagi : Necht se possti Dko pro své wse-
tečné wzhlídání, y od wšleho nestýdateho obrácení / aby
tak yáť se nenáležitě chowalo, Pokutu za to trpělo :
Necht se possti Dcho přezádestiwé k poslauchání nenáleži-
tých a nepotřebných wěcí / což genu netolito k spaseňi,
ale y k žádnennu wžitku nepřislo : Necht se possti Jazyk za
pomláuwaní a reptání proti Blížnjmu swému, a pro gině
nepřitečné, rozličné, nepoctiwé slewa / a někdy že nemlu-
wil to, což mluwiti potřeba bylo : Necht se possti Ruce
pro neuctiwé a darenné znamení, kteréz wkazowali, a toli-

kéž odewssech skutkuw, kterých negsau přikázanj. Ale y
mnohém wíce nechť se posti a zdržuge Dusse od nepravosti
y od vlastnj wíle své: Nebo Bez Postu takoweho skutk
wé ginj od Pána schwálenj. nebywagi, tak jakž napsáno
w písni: We dnech Postu wasseho, nacházy se ke wšsemu
wíle wasse.

Ach nastogte / že gšme neymen neodstaupili od zlosti a
odporu Ziduw oných neposlušných Pánu / necheeme krát
temu Pořánj, jakž Swatý Bernard wywčuje, brevi je-
junio jejunia sempiterna redimere: Gehennam enim meru-
imus, ubi nullus unquam cibus est, nulla consolatio, nullus
terminus, ubi guttam aquæ dives postulat, & accipere non
meretur. Necheem postem krátčym Pust wčný odbytj
a wykaupiti / necheeme vyznawati, že gšme zaslaušili wč-
něho Petelného Ch.ř. Edež neni ni dy žádného Petr-
anu, žádného potěšenj, žádného konce / Edež Krupěg gednu
Wody Boháč prosy, a neni hoden aby mu gi kdo pedal.
Wněgmeš tehdy wšetřowati Pust tento krátčy, abychem
vgiti mohli před tím wčným: Bonum & salutare jejuniū
quo aeterna supplicia redimuntur. Dž ten též S. Bernard:
Dum remittuntur peccata: Non solum autem ablutio est
peccatorum, sed etiam extirpatio vitiorum, non solum ob-
tinet veniam sed meretur gratiam, non solum delet peccata
præterita quæ commisimus, sed etiam repellit futura quæ
committere poteramus. Dobrý a spaštedlný Pust, njmž
to wykaupeně býwa Člowničestwj od wčného trápenj.
Ežž pro něj náležite wšlonaný odpaustčej býwagi hř-
chowé / a netoliko Pust gať šinegwánj hřichuw, ale y wy-

Korčeníj

tošenėj wšeliké nepravěsi / netoliko edpuštěnj zaslu-
ouge, ale y milost a l. sku / netoliko šira hříchů před. Mě,
gichito gšine se dopuštěli, ale y zahánj přicházegicý, tte-
řichbychem se dopuštěti mešli. Kterak tehdy nemáme
ronu býti náctonnj, abychom sobě někdy něco od po-
stumu ygali? O wšeni neodstaupěme od Radby a na-
mlauwánj tichto Almuž swatých / tterčj tak také žiri-
gšance, Králow swj Těbške chdrželi: Pndržme se po-
stu toho / rebyme se náboženstwj / Modlitbami Pana
Boha pokoraŋni wřecugme: Těb šrz ten Puš to wše
chdržeti mňenie, což wyprawuge Swatý Bernart tēmto
lowy: Ieiunium orationem, devotionem & fiduciam do-
nat, oratio virtutem impetrat jejunandi, & jejunium mere-
tur gratiam orandi, jejunium orationem roborat, oratio san-
ctificat jejunium & repraesentat Domino.

Dobrý gěl Puš s Modlitbau a Almužau: Těb
Puš Modlitbu, náboženstwj a důwěrnost daruge / Mod-
litbu a cernost a s. lu k postěnj wyprossuge, a Puš zasluhuje/
tělsta k modleni / Puš Modlitbu změnuje a posyluŋe, a
Modlitba poswěcuje Puš / tak se tyto dvě ctne si Panu
Bohu mile šedruŋi.

A yati wyprawuge šwrchu gmenowaný Doktor Ber-
nart: Oratio iusti penetrat coelos, ut ait scriptura: Těb
tehdy Puš náš má dvě Křídla, njmžby se až k Těbi po-
dwihowal, orationis & iusticie; non est magnum si quis
jejunat cum Christo, qui sessurus est ad mensam Patris cum
Christo: Gědno Křídlo gěl Modlitby / druhé spra-
wedlnosti / nem to wěc nepodobná / neb kdo se posti s Kry-

stem seděti bude za Stolem Otce Nebeského s Krystem :
Když bude při tobě pokora a spravedlnost, snadno to tě
porkati může : Nebo Augustýn Swatý w gednom swém
Kázanj mluwí : Ieiunium uerboſitatem non amat, diui-
tias, ſuperfluitatem iudicat, ſuperbiam ſpernit, humilitatem
commendat, preſtat homini ſeipſum intelligere, quod eſt in
firmum & fragile. Neoblibuge ſobě Puſt mnoho mlu-
wenj ani Bohatſtaj. / zbytečnost rezyſunge / pohrdá pey-
chau / pokoru ſchwaluge, a čini že Čilowěk ſám ſebe v-
znáwa / a to geſt Čilowěku welmi wle nemožná.

Ržekne tuto některý zauffalec / powolim já k Poſtu to-
mu, který ſobě ſám vloží / ale k tomu nepowolim, kte-
rý Kneži uſtawili / poněwadž Puſt má býti wedle ſlow E-
wangeliſkých ſkrty před Lidmi, a toliko ſamému Bchu
wedomý : Kdybych ſe Čtyrydeceti dni poſtil / nečinilych
wedle wíle Kryſta Pána / neb to geſt Knežſtė a Papežſtė
uſtanowenj. Tětoť powim geſt iž k tomu nepowoliſ /
nepowolug ani k žádné wcey, kteréžoli Kryſtus Pán k
Spaſenj Črkwe ſwé nařídil, a giž wſſedlo to s Miſtremi
třym Sſatanáſſem rey býti daremné wynyſſlenj.

Učinil to ſám Pán Stworitel Těbe y Země, yáž má-
me přiklad na Mlogýſſowí a Eliáſſowí / ſtwrdil to ſám
Spaſitel náš, kterýž ſe poſtil Čtyrydeceti dni a Čtyrydeceti
nocy / a poručil Črkwi ſwé, aby wedle přikladu daného
trácela / tak činje yáť on činil. Geſtliže newiſiſ a neb wi-
dětí nechceſ Piſma a ſwědectwí / poſliſ aſpen co toſe
mluwí Swatý Bernart. Sive Deus, ſive homo Vicarius
Dei mandatum quodcunq; tradiderit, pari profeſſo obſe-

quendum

quendum est cura, pau reverentia deturendum, ubi tamen Deo contraria non praecepit homo. Cožkoli suđ Biš, suđ Námstřij Boží poručí, gednestegnan to pilnosti wykenáti ná'e i w gednestegně počínosti to mjeti slušy zwlaště to, s Cílewě nic protiwného Bohu neporučí.

Augustin Swatý nápedebně mluwí: quisquis praeceptis Ecclesiae non obtemperat, reus est & debitor poenae: Ko stoli přikázanj Církwe Swaté neni pešlussný, wmeny s a hoden trestánj.

Křesť Swatý na ty gestto Církwe swaté pešlančati nechťi takto přiči: Praeceptis Apostolicis non dura Superbia resistatur, sed per obedientiam quae à sancta Romana Ecclesia & Apostolica autoritate iussa sunt, salutiferè impleantur, si ejusdem Sanctae Ecclesiae (quae est caput nostrum) communionem habere desideratis. Poručenj Aposstol. Stěnní odpornau peychau nechť se žádný neprotiwí / ale to cožkoli od Církwe Swaté Křimské poručeno a nářizeno g'st, spáštedně nechť se vyplňuje / zwlaště gestlize té swaté Církwe Boží, (kteráž g't hlawa nassy) společnost mjeti žádate. Netáhne tebe Církwe Swatá k takowému nešesytedlnému Postu, yaký ptázali oni dva Muži Pánu Bohu pro pešlussenstwj a zalibenj / ano k takowému, yaký šiel Spasitel twíg pro Spasenj náše: Nebo wj že přirozenj twé toho šiesti spůsobem žádným nemuže, štědmosti od tebe žáda, a snad samého wchledáwa wice poslussenstwj. Dáwať naučenj aby w těch Cítirydeci dnech obzwlaštěně zanechal Wřalstwj a gnych skutkw

nenáležitých / zanecheg smilstwa, zanecheg twa, u a hodo-
wání, kterémužs přivyl / zaneprazdňug se činy Pánu Bo-
hu libými, modlitbami častými, a girými mile sednými
stutky / a to wisse k twému debrému čínji porači: W
čeniž gestliže gineposlechneš, težce od Pána Baha saužen
a káran budeš, mluvj Swatý Ambroz w Kázanj kteréz
včinil na Pust genž slowé w Cyrěri Swaté Quadrages-
sima, takto:

Quamvis abstineat quis certis diebus, quamvis dulcia
alimenta non sumat, non tamen illius fertur acceptum jesu-
nium, qui non jejuna quadraginta diebus: pudet dicere,
senes & aniculæ quadragesimam faciunt, divites juvenesq;
non faciunt. Alkoli by se kdo stjóme chowal za nístce-
dny gísti, anisby Pektinuwo rostossjých v swal / nie méne
takowý geho Pust přigenný není Pánu Bohu, tdy se ne-
posti za Čtyrydceť dni: S sludem to mluviti musjm /
Wědkowé stari a Baby Pust zachowáwagi / Boháčowé a
mladi nezachowáwagi. Sedentkaždý takowý s welkai
poctiwosti očekáwa due Swatého Welkonočného, který
k němu přistupuge, Telo své neledayak s ujugie a poslem
trápie. Nam sicut reliquo jejuna premium est; ita in
quadragesima non jejuna peccatum est; illa enim volun-
taria sunt jejunia, & ista necessaria: illa de arbitrio veniunt,
ista de lege; ad illa invitamur, ad illa compellimur. Nebe
w girý čas postiti se, odplata gest / času pat Postu, geni
slowé Quadragesima, nepostiti se hjęch težký gest: girý
Pust dobrowolný gest / ale tento potřebný / girý z dobre
wile pocházý tento z přikázanj / girý nám zachowati radi,

a k ten

Protož on tebe také opatřil, a wiel Zenu w nitě y siorchu/
nie ti nedá wa, nie ti nerodi, neopauštěg obyčge starobile,
nýbrž pěidrž se gich zewššy mđinosti, a pamiatuř pilně na
Přawa Swatěho J. B. i cap: 12. In antiquis est sapientia,
& in multo tempore prudentia: Přisťarých Dvřch wassých
byla m. udrost, a w d. i. w. n. m. onom n. a. i. z. e. n. j. od Sfe. tu. a. c. e.
Set Let Cýřwe S. a. s. y. t. e. n. a. s. s. e. h. o. o. p. p. a. t. r. n. a. r. o. z. s. s. a. f. f. n. o. s. t.
kteráž swj. m. p. o. ř. a. d. ě. m. w. i. d. ě. t. k. t. r. a. c. i. : Kdo není z Boha,
ten o ni nedbá, toliko se tula po diabelstých Kapličkách;
proto tebe napominá Doktor g. d. e. n. p. i. s. t. a. Swatěho Ca-
sarius: alijs diebus jejunare aut remedium aut premium est;
in Quadragesima vero non jejunare peccatum est: alio tem-
pore qui jejunat accipiet indulgentiam, in ijs diebus qui po-
stest & non jejunat, sentit pœnam. Gine dni postici se /
neb lečenj gest, neb odplata; Pust pak quadragesimæ ne-
zachowáwati, weliký a těstý hřích gest: gineho casu kdo
se posti, dostane něyakeho odpustčenj hříchů swých / ale
w tyto dny kdo se neposti a postici se mŕže, wčty těstě trestánj.

Obawegme se tehdy takowého nepotřebného trestánj /
kteréhož se owarowati můžeme, nebo mŕwŕj Am. rož S.
Jejunium mors est culpæ, excidium delictorum, remedium
salutis, radix gratiæ, fundamentum castitatis, hoc gradu ad
cunctius pervenitur, hoc gradu antequam curru Elias a-
scendit. Mrzy S. a. t. a. n. a. t. a. k. o. m. i. v. ě. t. k. o. w. é. P. o. s. t. u. t. o. b. e. t. o.
a proto geg zachowáwati zbraňuje; wi o tom že Pust gest
Smrti hříchů, odwrženj neprawosti, lekařstwi k spa-
senj, kořenem lastj, gruntem čistoty: tím krotkem rychlegi
ku Pánu přistup mŕti můžeme, tím krotkem pře-

Elias nezt na Woze do Nebe wstaupil.

A protož Cheemeli se zalibiti Pánu Bohu Postem, činme tak yať nám naučenj dáwa Swatý Augustýn w Knihách těch Kteréz napsal de Spiritu & Anima, takto mluwie:

Si volumus Deo placida exhibere jejunia, simus in oratione continui, in iudicijs iusti, in amicitia fideles, in injurijs patientes, in contentionibus temperati, turpiloquia fugientes, adversus iniqua constantes, in convivijs continentes, in charitate simplices, inter subdolos cauti, condolentes tristibus, contumacibus resistentes, in suspicionibus parci, inter mali loquos taciti, inter humiles corquales.

Cheemeli se zalibiti Pánu Bohu w Postu nasseni, buďme w Modlitbach wstaupicými, w Soudach spraveditelými, w přiznání wěrnými, w Křivdách trpělivými, w hádání mírnými, proti zlým skutkům stálými, wystrážnými se od nešťastného mluvení / w hodování střidnými, w lásce přestnými, mezi chytraky rozumnými / magic lítěst nad smutnými, odpor čínje nevstupnými / w podezření stroupnými mezi zlé mluvenými mlčenými / mezi potornými buďme zmi napedebnými.

Ambrož Swatý w Kázání svém tolikéž naučenj dáwa, abychom se k Postu tak chwalitebnému a prospěšnému přisrogti uměli, a to tímto slovy: Quid prodest jejunaire visceribus & luxuriari venationibus? abstinere á cibis, & errare peccatis? an putatis illum jejunaire fratres, qui primo diluculo non ad Ecclesiam vigilat, non beatorum Martyrum loca perquirat sancta, sed surgens congregat servulos, disponit retia, canes producit, saltus sylvasq; perlustrat, ser-

vas in iram secum protrahit, fortasse magis ad Ecclesiam se
stimantes, & voluptatibus suis peccata accumulata aliena, ne-
sciens reum se futurum tam de suo delicto, quam de perdi-
tione servorum

Aby ge tvjítez Postu toho, pešiti se a marnosti zane-
prazdnovati? Zdrjeti se od Petrmu, a slauditi w hěs-
chě? Rozumiteli aby se takowý postil, který rano w sla-
na / ne do Chránu Páně pospichá, ne misha Blahoslave-
ných Náclednjku nawššěwuge / ale hued rannji giterě
Služebnjky swělawa, Syti roztlada, psy swazuge, po-
Polich a Lesich běhá, Služebnjky také s sebau wyrede /
Kteržby snad bři raděgi do Kostela šli, a širz swau roz-
koš marnau glných hějchý sobě přiwolaššuge, negmēš na-
to nemyslic, že y z toho powineu bude Pánu Běhu počec-
wěinšti, že Služebnjky t hějchu přiwozuge, neginače gedno
yako za swě wlastnš hějchý.

A protož má každý pizer na to nšti debřý / yak se spra-
wovati máš Celádkau swau, aby gi w tem překážky ne-
činil, t če nu ona chut má, a zwlaště t službě Běži, a
nemyšce časa toho / který se wššy pilnosti od gednehočas-
deho náležítě wykonáwan býti má, yakž mluwš Swatý
Augustyn. Quadragesima summa observatione est obser-
vanda, ut jejuniu in ea præter dies Dominicos, qui de ab-
stinencia subtrahuntur, nisi quem infirmitas impederit, nul-
latenus solvatur, qui ipsi dies, decimæ sunt anni. Serwšy
pilnosti Pušt zachowáwan býti má / tak aby žádného dne
zrušen nebyl, kromě dnůw Nedělnjch / Kteržto dnůw
wynati gšau od takowé štrjdmosti: wynimagi se tuto y ti,

gesteoby

gestoby nemocni byli / giny pak žádný toho přestoupiti
nenia / neb ti dnové gsau jako desátky roční Pánu Bo-
hu odevzdávané.

Wšak tehdy a zudš již příčinu, pro kterau Pust Cíty-
rydceti dnů zachováwati peručeno / wěz tolikéz že na-
zwan gest Quadragesima pro Cítyrydceti dní, kteréž se
Kryštas Pán, klogičš a klišš possili / a že štrz ty Cíty-
rydceti dní wšlita wšáctneš a wšle přitěžaný Božeho
štrz čowu? Kyný Ewangelium se wyplňuje: A tak
hodná wšc abyšeni my přes ty Cítyrydceti dní potrápili
Tělo naše, a jako desítky Roku celého oddali / posar-
cugico gestužy dobrými a utřením Břicha našeho. Ptal
liby se kdo z dobrých a poslušných Synůw Církwe, kdyby
se mu w takowý Krag zageti přitressilo, kdesby pestu ne-
zachováwali podle pořádku Církwe Swaté, co by činiti
měl? takbych gema na to odpověděl jak pisse ten též S.
Augustýn ad Ianuarium takto:

Mater mea Mediolanum me secuta, inuenitq; Ecclesiam
non jejunantem Sabatho; ceperat fluctuare quid ageret:
Tunc ego consului de hac re Beatissimæ memoriæ Ambro-
sij Episcopum: at ille ait, cum Romam venio, Sabbatum
jejuno, cum Mediolani sum, nō jejuno: sic & tu, ad quam-
cunq; Ecclesiam fortè veneris, ejus morem serua, si cuiquam
non vis esse scandalum, nec quenquam tibi. Hoc cum ma-
tri renuntiassem libentè amplexa est.

Matka má gela do Medyolánu, a tam našla Církwe
to gě shromážděný Lidu kteréž se nepostilo w Sobotu / y po-
čala pochybowati co by činiti měla. Radil gšem se o to

17
s Blahoslavene panitri Biskupem Ambroziem, který; mi
na to řekl: Kdy do Říma přijedu, w Sobotu se posmím /
Kdy jsem w Medyolani, w Sobotu se neposmím: tak tak
y ty, t kterékoli Cyrkwi snáhodau přijdeš, obyčej gegi
zachováweg / gestže tomu nechceš býti pehorffenim, ani
tobě také zádný. To kdyz jsem Matce mé oznámil /
ráda k tomu powolila. Krátkost tehdy casu přestřénu
nestřodi / wssak pamatowat sluffi na onen Wers Proverb:
cap: 3. in omnibus vijs cogita illum & ipse diriget gressus
tuos. Dá on tobě Potem, neso takowau zřádi ho spodu
w kteréz; od tejtého hřáchu spouffen budeš.

předsawagi též Doktorů Biskupů a nico wice toho Postu,
a nes snad Wsch:ost samá Cy:we Swatě Spráxcum
řáym: o čem; čeme distm:ic: quanta w Swatého Ře
hře, který; piff,c. Aug: Anglorum Episcopo takto mlu
wí: Deniq; Sacerdotes & Diaconi & reliqui omnes quos
dignitas Ecclesiastici gradus exornat a quinquag:lima pro
positum suscipiant jejnandi, quo & aliquid adpensum san
ctae institutionis adijciant, & eorum qui in Laicali ordine
consistunt, observantiam, sicut loco ita & religione prael
lant. De ipsa vero die Dominica haesitamus, quid nam dicen
dum sit, cum omnes Laici & seculares illo die plus solito
ceteris diebus accuratius cibos carniū appetant, & nisi
quadam aviditate usq; ad medias noctes se ingurgitent, non
aliter se hujus sacri temporis observationem suscipere putant,
quod utiq; non rationi sed voluptati, imo cuidam mentis
caecitati adscribendum est; unde nec a tali consuetudine a
verti possunt, & ideo cum venia suo ingenio relinquend;

sunt,

sunt, ne forte peiores existant, si à tali consuetudine prohibeantur (ut enim ait Salomon Proverb: 30. qui multum emungit elicit sanguinem) par autem est, ut nos qui his diebus a carnibus animalium abstinemus, ab omnibus quoque quae sementinam trahunt originem carnis jejunemus, à lacte videlicet, caseo & ovis.

Kurši, a gini wšicki, kterši wzáctnost Kosselnj Wrdhuesti esde buge, od Neděle Masopustnj začátek toho Postu učinjei mají / aby tím nětce ustanowenj pobožně mŕdali / a ty gesto w šickém Stawu pozustawagi, yk mussem, za ynáboženstwjn přewyššowali. O Neděli pak jímé pochýbujem / eobychem oš tŕgeti meli / poněwadž wšicki Duchownj y Swětscei wice nežli giných dnůw Masš gšan zádošteri / njmŕto gestlišeby se až do pulncey neobžirali, nenálešit se ten čas Swatý přigimati mjni / eoš nerozumju, ale jwšwelnosti nŕyakté, nebolžto něyastěmju zastlpeněmju šit slj přisŕšwati musyme: přetož ani od takowěho chýtege odcedenj býti nemechaj, w kteršynž ge sedenstěmjni zamechati musyme / aby snad heršyni očiněni nŕyšli, to šyčtém gini toho zbraňowali. Tob mluwj Esalamau: kdož mnoho chce wysšawati, Krew wytáhne.

Šodná pak wšegest / abychem nry kterši se tčkto dui zdrugeme od Masš, zdržowali se y odenšseho giněhe, eoš od Masš pocházy / to gí, od Mleka, Serra a Wagec. Tu gedenkaždý roziznog / yaktá se kŕiwdá dēge tēm, kterši na Cyrkw Swatau obecnau nařikagi pro ustanowenj takowěho Postu, kterážto Cyrkw Matka naše roztahuge

Rędla swa/neginaće nej yato Slepicka, kteráz zakre-
wa Rućka swa aby gich Rkawy a Nępićele Bożę
nepohřtili/ vřazuge ceřty, njmiz řdyz trāćeti nechřęgi/ co se
gim ginęho řicti mř/gednom to coż Apoffol Pāņę mlu-
wų: qui sordet sordescat adhuc.

Nic mřné nejze mi tuto pominanti, nāćeni a Rādę
Leonis Papę, kterę dāwa w Rāzanj řwęni de adventu,
takto mluwų: Paternitatis affectu dilectionem veřtram
admoneimus, ut Iejunium fructuofum vobis Elemofynarum
largitate faciatis, gaudentes quod per vos Dominus pau-
peres fuos pascit ac veřtit, quibus utiq; pořlet eas quas vobis
contulit tribuere facultas, ubi pro ineffabili mifericordia
fua & illos juřtificaret de patientia laboris, & vos de opere
charitatis. 3 Otcovřřęho ř wām nāćenęj wās nāpo-
mināne, abyřte řobę řmili Puřř prořpeřřny Almuřny bogę
mořti, z toho ře radugice ře řřz wās Pāņ řwę řhude řrni
a přjodiřwā/ kteręnjřby takę nichl to kteręj wām řal Bo-
hāřřwi dāti/ wřřřř znewyřřawitedinęho mřlořřdenřřř
řwę, aby y ononų ořřřawędli węł pro řpęliwřř w nāuzy/
y wās z vęinęné lařty, to tak řřřřřwōwāti řāći.

Ten toľřřř Leo Papa, w Rāzanj kteręj vęinil na Plo-
řęli Pwřnj to° pořtu Quadragelima gmenowāne, takte
mluwų: Quid enim potest eřle eřřicaciřs jejunię cuřus
oblervantia appropinquamus Deo, & reřřřtentes Diabolo
vitia blanda ſuperamus: ſemper enim virtuti cibis Iejuniū
fuit: de abřřřnentia deniq; procedunt cařřę cogitationes, ra-
tionabiles voluntates, ſalubriora ſolatia, & per voluntarias af-
flicřiones, Caro concupiřcentiřs moritur, Virtutibus Spiritus

innovatur. Sed quia non solo jejunio Animarum nostrarum
salus acquiritur, jejunium nostrum misericordijs pauperum
suppleamus; Impendamus Virtuti; quod subtrahimus vo-
luptati, fiat refectio pauperis, abstinentia jejunantis, studea-
mus Viduarum defensionij, pupillorum utilitati, lugentium
consolationi, diffidentium paci, suscipiatur peregrinus, ad-
juvetur oppressus, vestiatur nudus, foveatur agrotus, ut
quicumque vestrum de justis laboribus auctori bonorum omnium
Deo sacrificium hujus pietatis obtulerit, ab eodem Rege
coelesti, primum percipere mereatur.

Nesbo co muže býti včínlivýg sýho nad Pust: kteréhož
zachováním přispugenie ku Pánu Bohu, a odporugice
Diáblu nad nepravostími switězgemie: vždycky to byla
armistka ctnosti Pust: zst, dnoští pocházegí čistá myšlenj,
y rozumné žádosti / zdravěgssj; potěšenj, strz debrowoln;
sánienj Tělo se vnuetruge a ctnostm se Duch obnovuge.
Ale je netoliko samým possem Dušem našim spasenj se
wshledáwa; Pust náš milostivým stutky posylugme /
degme to ctnosti, co gsmie vgalí seřwecnostj / necht setim
posyluj chudý, od čeho se zdruge ten, geň se pesti / pe-
tugme o ochranu Widow, o Syroctw wšitek, o potěsemj
smutených, o pokog zausagicých / přigiměme pocestné, po-
mahěgme wtiskánym, přieděgme nahé, ne spausstěgme ne-
mocné / aby gedentakdy, kterýžby z spravedlivé práce
přiwodu wšeho dobrého Bohu takové offrowánj po-
božné včínj a dal, od čehož Krále Neběského hognaued
platu wzal. Ato napsáno máš o Pustu tom, kteréhož
cčetáwame, deji to Pane Bože w Tregie; gediný / ab jho

geť tak wylenati mehi, yako nám Cyrke s'ata M'ata
nasse perauči, a p'isna s'ata wyocuť.

Ale gessie se nam nicelcho ned'stáwa k' Pesta z'mu /
zeptome se M'atě nasse Cyrke Swatě / emť nani o-
znám, onť nás nauči, yako M'atě pře Syn: Těb
gest se t'de m'io na tam m'í. Ještě b'las gegi: Timen-
demus in nobis, nečť p'sslechne Swatěho Pawla nau-
wiesch ad Corint. 2. cap: 5. Nescitis quia modicam fer-
mentum totam massam corrumpit: Cluwičiz je nicelcho.
Kwasu w'ssido Těsto w' d'šji porusse: a p'eto napemi-
ná. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova comperlio.
Wywržte z sebe ten starý Kwas, abysse byli newym po-
topenim: snadnoť se domyslit / který to gest ten zlý a starý
Kwas, totiz zlosti nasse, b'řichy nasse / ed nichž, yakbrž o-
se mehlí wyprostui, y to od Cyrke swatě z'mine / ona o-
znám nám, ona w'kaze nám: a to bude častka Duhá to-
Postu nasseho.

**Druhá Částka Bosta gest Ep-
wěd / kteráž yakby nám byla prospěšná, z p'le
nje doložených wyrozuměno býti máse.**

Máme to nařizenj od Spasitele nasseho w
p'isně Ewangeličkém dosti yasně wypane, w'ssat
snad někteři takowi gsau, gessco Ewangelia ne-
mnoho sobě wáží a na Starým Zákonně s'prawněssy o-
nonau Cyrke přestáwagi / ale y tam o tom naleznau, yako

neyprie

neprive Numeri cap: 5. kdež Pán k Mojsýšovi mlu-
viti roztráto: Loquere ad filios Israhel, Vir sive mulier,
cum fecerint ex omnibus peccatis quæ solent hominibus ac-
cidere, & per negligentiam transgressi fuerint mandatum
Domini atq; deliquerint, confitebuntur peccata sua.

Mluw k Synum Izrahelským / Muzi neb Žena když
co věnuj ze vesedů hříchůw, gesto se Lidem přitřesgi, a
střz nedbůn žwest když přestaupi přikázání Páně / spowis-
dat se bude z hříchůw svých. Tu uznáweg, že se spowis-
dati poručil Pán / koncěně ne Muzi před Ženau / ani Ženě
před Muzem / ale před Služebným Páně w Chrámě ge-
bo / neb to gest wlastní peručení Páně, aby tak se činilo,
a čině y in Levitico cap: 13.

Leprosus adducetur ad Sacerdotem vel ad unum filiorū
ejus quemlibet. Cel hle peručení Božie, Malencený /
co gest, mluw si hříchůw pšpřučení přitředen bude
k Aněy a ned nřtřerěni z Synuw geho.

Ecd. saltes toličež napominá w Rozd. lu čtvrtém.
Non confundaris confiteri peccata tua, & ne subicias te
omni homini pro peccato. Třesť se spowidati z hříchůw
tvých, a nepe ddaweg se každěmu Cile wěku pro hřích:
a w Rozd. lu 17. dğ. Confiteberis vivens & vivus, &
sanus confiteberis & laudabis Deum & gloriaberis misera-
tionibus ejus, quoniam magna misericordia Domini, & pro-
pitatio illius converteatibus ad se. Spowidati se budeš
tvý / to gest, když gšf tvý, to bžgšf w žiwobýti tvém,
zbravý gšf spowidati se budeš. to gest, t tmu se dobře
přitřegšf na Bždce tvém, a chwailt budeš Pana, a

chlubit

chlubit se budeš milosřdenstwj geho / nebo weliké gest
milosřdenstwj páně, a weliká lasta k těm kterjž se k němu
nawracuji.

Nlejte se na pěči, megi Czechové, a vrazte lastu
Pána Boha swého, a w těch Chtydceti dnech wyhledá
wegte ho / gestliže chcete aby on zachował nás w swěsti
tým sčesti Roku toho, před Mornj ranau ochrauil, a
Aurodu wywedl hognau z Země wasly y Roku tohoto /
poněwadž dnové gmenowanj w přestředku Roku polo-
žené gsau.

Odwrhnětež ten starý Kwas starých nepravosti a hři-
chuw / abyyste byli nowým petropenjm Boha Swatěho
swého. Těb Esalomon mluwí in Proverb: cap: 28.

Qui abscondit secretum sua non dirigetur, qui autem confes-
sus fuerit & reliquerit ea, misericordiam consequetur.

Kdo zakregwa hřichy swé, nebude sprawen / kdož pak
z nich se wyznáwa a opusti ge, milosřdenstwj v Pána
dogde.

Swowitel Těse y Země, opatřil byl ráčil Lid swog
wybraný wewšem dokonale, a dokawad hledeli a pilni
byli cest páně, we wšem se gini wedlo sčiasně.

Spasitel náš wykonawšy pořádek spasenj nasseho, to
wse potwrdil: máme napsáno v Swatěho Mathausse
že to též poručiti Týřkwi swé ráčil, takto mluwic k V-
čednjšum, kterjž gi genu rozšřřowali, cap: 18. quae-
cunq; ligaveritis super terram, erunt ligata & in coelis, &
quaecunq; solveritis super terram, erunt soluta & in coelis.
Táž slowa gsau v Swatěho Jána cap: 20. & primo.

Cožkoli rozvažete na zemi, tude rozvažano y na
Nebí 26.

Vznáš to w prawdě zauffalce newěrný, kterýs pešlau-
čati nechceš wicknosti duchowní, a rádyby potěmně po-
slechl / ale giž času nebude; Gesliže tak prawiš yať na-
psáno w Swatého Jána; Si dixerimus quia non pecca-
vimus. Že hřešbu nemáš, mendacem facimus eum, &
verbum ejus non est in nobis, lhářem činš Boha a slovo
geho neni w tobě.

Ži protož mluwí Swatý Ambrož w Kázanj gednomi
kteréz napsal o Pokánj w těchto Čtyrydeci dni. Ecce
nunc tempus acceptabile adest, in quo confessio animam
à morte liberat, confessio aperit Paradisum, confessio spem
saluandi tribuit, unde Scriptura dicit Isaj: cap: 43. dic tu
iniquitates tuas, ut justificeris; his verbis ostenditur, quia
non meretur justificari, qui in vita sua noluit peccata con-
fiteri: illa ergo confessio nos liberat à morte quæ fit cum
pœnitentia. Wy hle nyní čas gest přigenný, kteréhož spo-
wěd Duffy od Smrti wyswobožuge, spowěd Rág otwi-
rá / spowěd naděgi k spasenj dáwa, a protož mluwí J-
za yáš: powěz ty neprawosti twé, aby byl ospravedlněn /
těmi slowy vřazuje / že neni hoden ospravedlněn, kterýž-
by se za žiwobýti swého spowidati nechtěl. Trochu nje-
žegi mluwí ten též Doktor Swatý Ambrož, hæc sunt
veræ humilitatis insignia, Iniquitatem suam quemq; cogno-
scere, & cognitam voce confessionis aperire. Toto gest
prawdivé pokory znamení / poznati neprawosti své, a
poznawšy ge hlasem spowědi vřázat a otewřit.

Rzekneš konečně na to: Ja se spovídám v Srdce
Pánu Bohu svému / on dobře svědomí gest a poručím
Srdce mého; ale pozoruj na to co Svatoý Augustýn
píše. 3. Nemo dicat occulte, ego poenitentiam apud Deum
ago, novit Deus qui me agnoscit, quia in corde meo ago.
Ergo sine causa dictum est, quæ solveritis in terra, erunt
soluta in coelo; ergo sine causa datae sunt claves Ecclesiae.
Tot tehdy nepotřebně a bez přičiny poručeno Cýrkvi
Páně / což rozvážete na Zemi, bude rozvázano y na Nebi,
nadarmo tehdy dané gsau Kljče Cýrkvi. A z té přičiny
tě vystihá Ambrož Svatoý libro de poenitentia. Non
potest quisquam à peccato iustificari, nisi peccatum antè
fuerit confessus: Stádný nemůže býti od hříchu ospra-
wedlněn, lečby prve z hříchu se wyznal.

Potřebná gest a velmi potřebná spověd / o kteréz mlu-
ví Calsiodorus píssy na Zialm 77. Obeata confessio,
quæ aeternum tollis opprobrium. Nam quicquid reatuū
invenierit poenitentia perpetuis sæculis reddit absolutum.

Blahoslavená spověd kteráz zaháníš a odjmaš vě-
čné potupení / nebo cožkoli nepravosti zastane Poluta,
to na věčné časí wnjírec obračuje / a dále lib. 1. cap. 12.
Confessio sanat, confessio iustificat, confessio donat peccanti
veniam, omnis Spes in confessione consistit, in confessione
locus misericordiae est, nulla tam gravis est culpa, quæ per
confessionem non habeat veniam. Spověd vzdavuge,
spověd osprawedlnuge, spověd odpustění hříšnému dá-
wa, wselitá naděge na spovědi záleží / w spovědi nysto-
mílostrdenství gest, není tak těžkého hříchu / kterýžby strz-

spověd

spowied nemel mŕti edpuſtŕnŕ. Proc ſe gi tehdy ſtŕgtinneŕ
Proc ſe gi oſteghati mŕnie ?

Augustyn Swatŕy wyſtŕiba nŕs takto : O homo quid
times confiteri : illud quod per confeſſionem ſcio , minus
ſcio , quam illud quod neſcio : cur confiteri erubeſcis pec-
cata tua , peccator ſum ſicut & tu , homo ſum , humani ſunt me
nihil alienum . Conſitere homo homini , homo peccator ,
homini peccatori , elige quod vis , ſi non confeſſus lates , in-
confeſſus damnaberis : ad hoc Deus exigit confeſſionem ,
ut liberet hominem humilem , ad hoc damnat non confeſiten-
tem , ut puniat ſuperbum . O ſlowŕce co ſe oſteghaſ
wymati hŕŕchy ſwŕe ? to co wŕm ſtrŕ ſpowied mŕnŕ wŕm
neŕŕi to ſe ho nex ſm : proc ſe ſpowidati ſtydiſ : hŕŕſſny
gſem yako ty , gſem ſlowŕk tobe rownŕ / ſpowiedeg ſe
ſlowŕce pŕed ſlowŕkem , ſpowiedeg ſe ſlowŕce hŕŕ-
ſſny ſlowŕku hŕŕſſnŕmu , wyber ſobŕ coŕkoli chceſ /
geſtŕſe epowrhna ſpowied zatagiſ , yako neſpowidanŕ
petupen budeſ : ktemuſ pŕn Bŕh oſtanowił . ſpowied
aby wyſwobodil ſlowŕka pokornŕ / a proto zatracuge
neſpowidagicŕho ſe , aby kŕal hŕſſnŕho .

Diwi ſe teniu Doktor Caſſiodorus piſſze na onen
Ziałm 118 . Vias meas annunciaui , takto . Mira com-
penſatio , ſtupenda viciffitudo , Domino ſuo propria mala
dicere , & ab eodem ſalutis prŕmia accipere , quis non inci-
tetur , illi ad prŕmium confiteri , cui non potes negare quod
feceris . Diwnŕe edplacenſ , diwnŕa odmŕna Pŕnu ſwŕŕmu
hŕŕchy ſwŕe wlaſtnŕj oznŕmŕti / a ed nŕho wŕiti nŕhradu
ſpaſenŕj wŕŕnŕho : kdozby ſe nechŕel na takowau nŕhradu

spowídat a to tomu kterémuž nemůžeš nic zapřítí / co-
koli učinil y neytegněssyho.

Wěz tehdy gedentkaždý skrz naučenj Augustýna Swa-
tého, proč tě namlawá Matka twá Cyrke Swatá
k spowědi / proto toliko samé, že Confessio est salus ani-
marum, dissipatrix vitiorum, restauratrix virtutum, expu-
gnatrix Daemonum; quid plura? obstruit os inferni, &
paradisi portas aperit. Spowěd gest spasenj dussy / roz-
ptýlenj zlosti, napravitelkyně ctnosti, witezycelkyně nad
Diabli: Co wíce? zawirá Vsta Pekelné propasti, a o-
twirá Rágske Brány. Takowé gest wzáctnestsí v Páno-
Boha / že neyhoršssymu lásku a milost může obgednati /
tak yáť pisse žugo Doktor písmá Swatého de claustris
animæ. Si veniret Daemon ad Capitulum confessionis,
impetrare posset indulgentiam remissionis. Sathan expul-
sus est á Capitulo coeli, Adam á Capitulo Paradisi, Iudas á
Capitulo Christi: In primo Capitulo fuit culpa superbiæ,
in secundo culpa inobedientiæ, in tertio culpa avaritiæ.

Kdyby y Sfatan přissel k spowědi, mohlbý vprositi hř-
chuw odpustčénj: Sfatan wyhnán od společnosti Nebeské,
Adam od společnosti Rágské / Gidas od společnosti Kry-
sta Pána; w prwnj epolečnosti přičína hřichu byla Pey-
cha / w druhé neposlussenstwj / w třetí lakomstwj zč. ač-
ho gini wssickni hřichowé mrzy, y těžce ge káratí ráci /
yáťz to vyznal onen Král Dawid, a protož na onen Ziaľm
pissye Augustýn Swatý: Delictum meum cognitum tibi
feci &c. mluwěj takto: Non operui, sed aperui, ut ope-
rires; non calavi ut tegeres. Nam quando homo detegit

Deus

Deus tegit, cum homo coelat, Deus nudat, homo agnos-
cit, Deus ignoscit: Nezakryl gsem, Boze mug / ale zge-
wil neprawost Serdec meho / aby ty to racil zakryti, ne-
zatagil gsem aby ty to racil zatagiti. Neb kdyz Cizlowek
zakrywa Buh odkrywa, a kdyz on odkrywa Buh zakry-
wa / Cizlowek se k tomu priznawa, a Pan Buh odpaussti.

Potieba gest tehdy gednomu kazdemu hledati sobe
Knize w Cyrkwi Bozij, a to takoweho / o yatemz zmjntu
cinj Swaty Augustyn de poenitentia distinctione 6. temito
slowy. Qui vult confiteri peccata sua ut inveniat gratia,
quaerat Sacerdotem scientem ligare & solvere, ne cum ne-
gligens circa se extiterit, negligatur ab illo, qui cum mis-
ericorditer & favorabiliter monet, & petit ne ambo in fo-
veam cadant, quam stultus evitare noluit. Kdo chce wy-
znati hřgchy swę / aby nalezl milost před Panem, nechť
wyhledawa Knize takoweho / kteryzby vněl swázat y
rozvázat / aby gestližeby nad sebou sám nedbalým byl /
zanedbán nebyl od něho, gesto ho lastawě napomíná / a
žáda / aby obadwa do Jany nevpadli / kterěz se hlaupy
mohl a nechťel bwarowati.

Nebo yatz mluwij Swaty Bernard pissye de duode-
cim gradibus humilitatis: Si unusquisq; se peccatorem di-
cit, id de se dicenti alteri non contradicat: Superbiae quippe
vitium est, ut quod de se fateri quis sua sponte dignatur,
hoc sibi dici ab alio dedignetur. Gestliže se kdo hřgssným
býti vyznawa, a z toho se Spowědnjku křati nedepusti
a poslauchati Raddy geho ani Potánj pligiti nechce /
coz gest znamenj pechy / neb kdyz sám vyznawa že hřg.

mluvení gest / proč toho sobě mluvení neda?

Má se tehdy gedenkáždy k spowědi tak připrawovati / aby wšedko co stoli zleho spáchal, wyznal / neb pisse S. **I**n Zlatovstý o pokání. Nunc autem si recorderis peccatorum tuorum & frequenter in conspectu Dei pronuncies, & pro eis clementiam ejus deprecaberis, citius illa delebis: si verò nunc obliuiscaris peccatorum tuorum, tunc eorum recordaberis nolens, cum in toto mundo publicabuntur, & in conspectu proferentur omnium tam amicorum quam inimicorum tuorum, & sanctorum Angelorum & celestium Virtutum; non enim ad David solum dicebat (2. Reg: cap: 12.) tu in secreto fecisti, ego cunctis manifestabo, sed etiam ad vos omnes hoc dicitur.

Při spowědi pamatuj na hráchy své, a vslawičně před obličejem Božím je wyznávej / a pros aby tobě je odpustiti ráčil. **P**atli na ně zapomeneš / spomeneš na ně w ten čas, když wšemu Swětu zgewené budau / předewšemu přáteli twým i nepřáteli, předewšemu Anděli a mnohem Nebeským: **N**eb ne k samému Dawidowi mluví Pán ráčil 2. Reg: c: 12. **T**y gsy zbřěssyl tegně, a já gsem to zgewil wšem / ale y na nás se to wztahuje / y nám tolikéž wšem to mluvíti ráčil. **P**rotož neosteg, chegne se té spowědi / ponewadž k nassemu dobrému narižená gest, šrz kterauž Cyrkeu Swatá o to vsyluge / aby o hráchsych nassych někdo giný newědel, ačkoli se z nich winij dáwame / gednom sám Stworitel Nbe a Země a Kněz ten kterémuž je oznamugeš, dalegik rozhlášené nebudau / y až o tom činj zmjntu Swatý Rjehoř, a pokutu na Kněze

genzby

genzby ge pronešl vložuge slovy ténito. Sacerdotes ante omnia caveant, ne de his qui eis confitentur peccata sua, alicui recitent, quod ea confessus est, non propinquis, non extraneis, neq; quod absit pro aliquo scandalo. Nam si hoc fecerit, deponatur, & omnibus diebus vitæ suæ, ignominiosus peregrinando pergat. Samému to Pánu Bohu wědětí náleži, ne tak yať to zgerwě čínjetí porauči nowi Apoštolé: zapowida Cyrkeu Spowědníku gednomu kaž dému pronášeti to, cožkoli před ním wyznáno gest, ano porauči na ně ani nespominati, ale hned na wšlecko tu gestě w Kossle zapoménati: patliby který proti tomu učínil a něco pronešl z spowědi / ten aby swržen byl z Anstádu swěho, a počud žiw aby putowal po Swěte jako zhaněný a opowržený. Tak nás opatruje Cyrkeu Matta náše / proti kterěžto Diabel wzbuzuge Lidi zlé / kterých diwným wynysslením wěricej podwozugi, ale non přewa- lebunt contra eam tyto portæ infernales, neš to připowěděl Pán Petrowi náměstkwí swému, a proto S. Hilarius mluwí píšyc de Trinitate, hoc habet proprium Ecclesia, dum persequitur floret, dum opprimitur crescit, dum contemnitur proficit, dum læditur vincit, dum arguitur intelligit, tunc stat quum superari videtur. Tu má powahu a wlastnost Cyrkeu Swatá / když gi protiwnstwjím sužugi kwetne / když gi wstlagi, rozmáha se / když gi sebe lehce wáží a ni pohrdagi / nevyžitežněgšy gest / když býwa ob- ražená, wítězy / když gi strassugi, rozumí / tehdaž jako

Skála stogi, když protivní nepřátele rozuměgi je gi
svitězyli. Do té Chřkwe rač nás wšsedly shromáž
diti Bůh w Trojicy gediny. A M 12 17.

30 (:) 05

Wane Smij lig Senadenma
Erijste Vlijst naft
Cum Facultate Superiorum.

✱ Vytisťeno w Starém Městě
Pražském v Dědňce Jana
Gšumana.

Žeta Páně/

M. DC. I.

And *Handwritten signature*